

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

51.-52. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

22 Kč • 1 €

23./30. PROSINCE 2012

Z obsahu:

O plánu Boha s lidmi

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
5. prosince 2012
- strana 2 -

Pauline Marie Jaricot:

Poselství pro dnešní dobu
Monika Schwarzer
- strana 4 -

Pro Boha a Matku Boží není nic nemožného

Svědectví z Medžugorje
- strana 6 -

Katechismus andělů (4)

- strana 8 -

Pastýřský list

k Vánocům 2012

Mons. Jan Graubner
- strana 12 -

Consolatrix afflictorum - Těšitelka zarmoucených

Vánoční povídka
- strana 13 -

Zbožné invokace

- strana 16 -

Mariánský hymnus

Akathistos

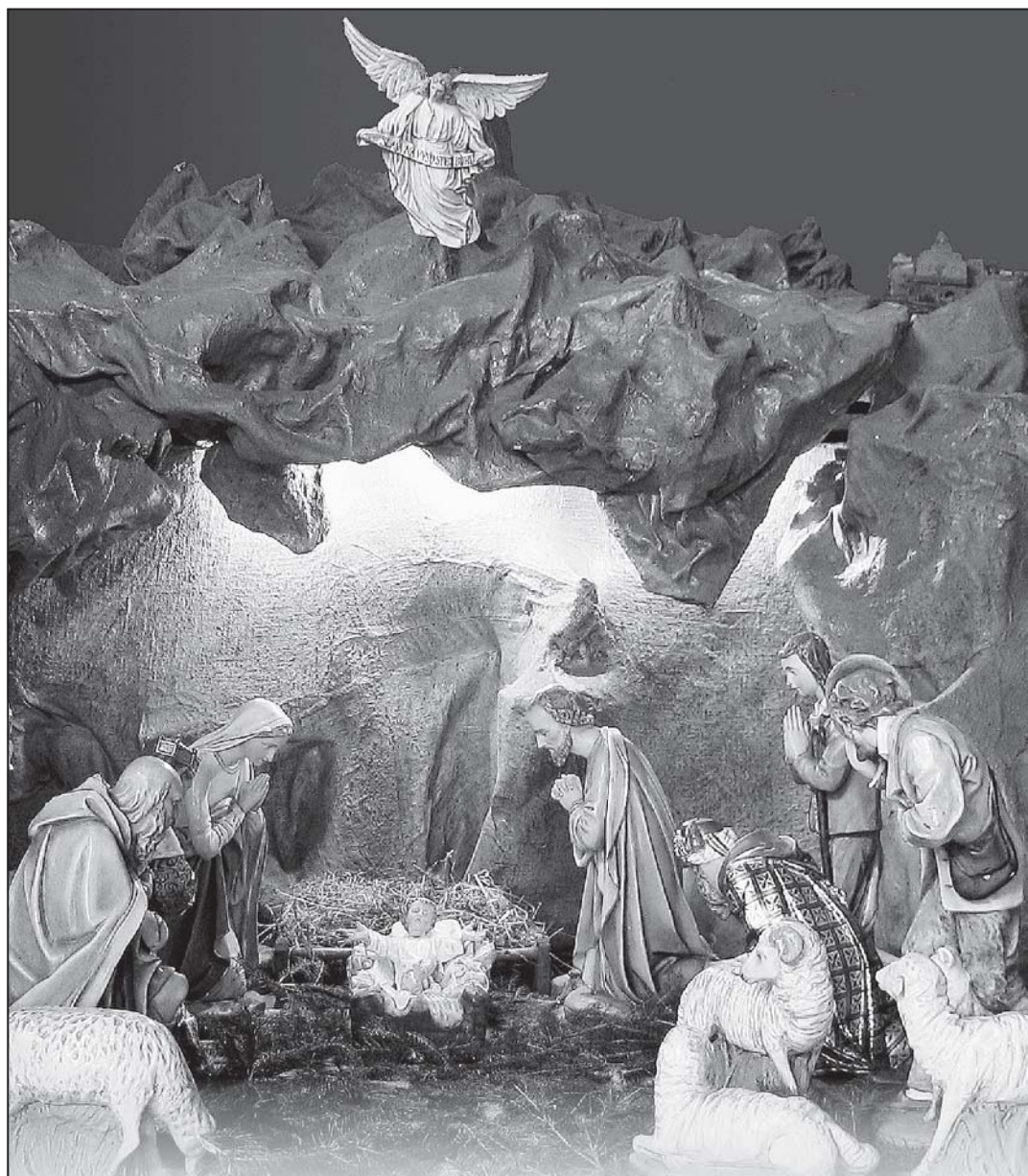
- strana 17 -

Koleda jako žehnání

P. G. Cetkovský, OCarm.
- strana 20 -

Litanie

na poslední den v roce
- strana 22 -

Milí čtenáři Světa, v Roce víry stojíme více než jindy před velkým tajemstvím Boha. V osobě Ježíše Krista přichází do chudé stáje, aby celou zemi a všechny lidi vysvobodil z moci hříchu a přinesl nám spásu. Je na každém z nás, zda velkorysou Boží nabídku přijme, anebo se jí zpronevěří a vrhne svou duši do moci zla. A tak spolu s Vámi i o letošních vánočních svátcích budeme vzývat nejen samotného Boha, ale i jeho Matku Pannu Marii, abychom všichni obstáli a vytrvali na cestě spásy. Požehnané svátky Narození Ježíše Krista, v jehož jménu je všechno zlo přemoženo!

Redakce

Editorial

Bůh a Matka Boží uprostřed nás. Tak bychom mohli charakterizovat toto dvojčíslo Světla, které již tradičně odráží konec doby adventní a radostnou dobu svátků Narození našeho Spasitele.

Vstupujeme do zvláštního období, plného očekávání, naděje, víry „v lepší příští“ – jak se zpívá v jedné písni. Jako správní křesťané víme, že bez Boha není život možný. A přesto mnohokrát náš život jako by svědčil o opaku. Zdá se, že Bůh v našem životě není, anebo jen málo. Myslíme si, kolik času strávíme na modlitbách, v rozjímání, ale necháváme se strhnout předvánočním shonem, velikostí vánočních dáreků, silvestrovskými radovánkami... Kde je v těchto chvílích Bůh?

Nejkrásnější příklad života s Bohem nám dává Panna Maria. Jako Matka Boží je obdařena milostí každý okamžik svého života žít v plném spojení s Bohem. Právem ji opěvuje sbor andělů, celá církev, každý člověk milující Boha. Proto najdeme v tomto Světle několik textů o Panně Marii, aby nám její vznešenost, mateřská pomoc a ochrana vyvstaly jako pevný záchytný bod v běhu našeho pozemského života.

Kdo žije s Bohem, má nezměrnou touhu se modlit. Na následujících stránkách najdeme různé příklady modlitby, některé mohou být překvapivé. Například modlitba za trvalé jáhny – za kněze se modlíme často, ale za jáhny...? Nejen na svátek sv. Štěpána jistě velmi vhodná modlitba. Nebo litanie na poslední den v roce – moudré zastavení nad vlastním životem, s prosbou o Boží pomoc. Akathistos...

Přijmeme ve sváteční čas Boží nabídku a spolu s Pannou Marií projdeme svůj život a zodpovíme si otázku: Umožňujeme Bohu a Boží Matce, aby opravdu byli uprostřed nás, v našich životech? Třeba tak jako u manželského páru, který si vymodlil v Medžugorje dvě děti? Odměna bývá někdy velmi překvapivá...

Daniel Dehner

O plánu Boha s lidmi Katecheze Benedikta XVI. při generální audienci 5. prosince 2012

Drazí bratři a sestry, apoštol Pavel v úvodu svého listu Efesánům pronáší chválu Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista, která nás uvádí do adventní doby v rámci Roku víry. Tématem této chvalořeči je plán, který má Bůh s člověkem a který je popsán výrazy plnými radosti, úžasu a díky jako „líbezný plán“ (srov. v. 9) milosrdenství a lásky.

Proč apoštol pozvedá z hloubi svého srdce tento chvalozpěv? Protože nahlíží Boží jednání v dějinách spásy, které vrcholí Ježíšovým vtělením, smrtí a zmrtvýchvstáním, a rozjímá o tom, jak nás nebeský Otec vyvolil před stvořením světa, abychom byli přijati za jeho děti v jeho jednorozeném Synu, Ježíši Kristu (srov. Řím 8,14; Gal 4,4). Od věčnosti existujeme v Boží mysli jako obrovský plán, který Bůh pojal sám v sobě a rozhodl se jej uskutečnit a zjevit, „až se naplní čas“ (srov. Ef 1,10). Svátý Pavel nám tedy pomáhá pochopit, že celé tvorstvo – zvláště muž a žena – není dílem náhody, nýbrž odpovědí na líbezný plán věčné inteligence Boha, který tvořivou a vykupitelskou mocí svého Slova dává počátek světu. Touto první větou nám sděluje, že naším posláním není jenom existovat ve světě, být začleněni do dějin, ba ani ne pouze být Božími tvory, nýbrž něco více: být vyvolenými Bohem ještě před stvořením světa v Synu, Ježíši Kristu. V NĚM totiž existujeme takřkajíc odevždy. Bůh nás rozjímá v Kristu jako adoptivní děti. „Líbezný plán“ Boha je apoštolem Pavlem definován také jako „plán lásky“ (srov. v. 5) a „tajemství“ Boží vůle (srov. v. 9), skryté a nyní zjevené v Kristově Osobě a díle. Boží iniciativa předchází každou lidskou odpověď: je to nezasloužený dar jeho lásky, která nás obklopuje a přetváří.

Co je však nejzazším cílem tohoto tajemného plánu? Co je středem Boží vůle? „Sjednotit (lat. *recapitulare*) v Kristu vše, co je na nebi i na zemi,“ říká nám svátý Pavel (Ef 1,10). V tomto výrazu nacházíme jedno z ústředních sdělení Nového

zákona, které nám umožňuje chápat Boží plán, jeho projekt lásky k celému lidstvu. Je to formulace, kterou svátý Irenej ve druhém století učinil jádrem svojí kristologie, totiž rekapitulace veškeré reality v Kristu. Možná, že si někdo z vás pamatuje obrat, který užil svátý papež Pius X. pro zasvěcení světa Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu: *Instaurare omnia in Christo*. Odkazuje na zmíněný pavlovský výraz a ten byl rovněž mottem onoho svatého papeže. Apoštol však přesněji mluví o rekapitulaci veškerenstva v Kristu a to znamená, že ve velkém plánu stvoření a dějin je Kristus středem putování veškerého světa, nosnou osou všeho a přitahuje k sobě veškerou realitu, aby překonal rozptýlenost a omezení a přivedl všechno k plnosti, kterou chce Bůh (srov. Ef 1,23).

Tento „líbezný plán“ nebyl takřkajíc promlčen v Bohu, ve výšinách jeho nebe, nýbrž On sám jej dal poznat tím, že navázal vztah s člověkem, kterému zjevil nejenom něco, ale sebe samého. Nesdělil prostě jen soubor pravd, nýbrž sdělil nám sebe samého natolik, že se vtělením stal jedním z nás. Druhý vatikánský ekumenický koncil v dogmatické konstituci *Dei Verbum* říká: „Bůh se ve své dobrotě a moudrosti rozhodl zjevit sebe samého [nejenom něco o sobě, nýbrž sebe samého] a oznámit tajemství své vůle (srov. Ef 1,9): že lidé prostřednictvím Krista, vtěleného Slova, mají v Duchu svatém přístup k Otci a stávají se účastnými božské přirozenosti (srov. Ef 2,18; 2 Petr 1,4).“ (*Dei Verbum*, č. 2) Bůh nejenom něco říká, ale sděluje se, vtahuje nás do božské přirozenosti, takže na ní máme účast, jsme zbožšťováni. Bůh zjevuje svůj obrovský plán lásky navázáním vztahu s člověkem, kterému se přiblížil natolik, že se stal člověkem On sám. A Koncil pokračuje: „Tímto zjevením oslovuje neviditelný Bůh (srov. Kol 1,15; 1 Tim 1,17) ze své veliké lásky lidi jako přátele (srov. Ex 33,11; Jan 15,14–15) a stýká se s nimi (srov. Bar 3,38), aby je pozval a přijal do

Dokončení na str. 10

Chceš-li se dnes setkat s Pánem, musíš jít za Marii do jejího prostého domu v Nazaretě, do místa, kde se stal největší zázrak lidských dějin. Bůh je zde, ale ví o tom jen čistá Panna, která ho přijala do svého lůna za zvěstování anděla. Přicházíš však k Marii ve chvíli, kdy se chystá na dalekou cestu. Kdo obdržel přemíru milostí, nenechává si je pro sebe, ale touží podělit se s těmi, které miluje.

Anděl, který k ní přišel jako Boží posel, jí oznámil, že i její příbuzná v judských horách je v požehnaném stavu. Alžběta dávno překročila věk plodnosti, ale jak řekl anděl, *u Boha není nic nemožného.*⁽¹⁾ Maria má tedy nejeden důvod, aby se vypravila za svou omilostněnou příbuznou. Máš příležitost doprovázet Dívku z Nazareta na její dlouhé cestě. Využij této příležitosti k tomu, že se naučíš, jak nejlépe chválit dobrotivého Boha zpěvem žalmů a duchovních písní. Ustavičně se přitom klaněj Božímu Synu, kterého v sobě Maria nese jako v živém svatostánku.

Je pro tebe velikým požehnaním, že můžeš být svědkem setkání svatých žen, které spojuje společné tajemství. Pohled s úctou, jak se tu objímají neporušená Panna a neplodná stařena, kterým Bůh obdivuhodně požehnal a zázračně obdaril plodem jejich lůna. Nejvyšší ukazuje svou moc nejraději tam, kde lidé již nic neočekávají. Jak uvedl anděl, zázrak v judských horách je potvrzením ještě většího zázraku, který se stal v Nazaretě.

Mariin příchod je vždy spojen s příchodem milosti. Sotva vyslovila slova pozdravu, zaplavila Alžbětu nejen nevýslovná radost, ale i světlo a moc Ducha Svatého. Není pro tebe větší milostí než zdržovat se v blízkosti Marie. V této prosté Panně z Nazareta našla svůj nejvznešenější příbytek Nejsvětější Trojice, která k ní sestoupila, aby povznesla k nejvyšší důstojnosti lidské mateřství.

První z žen, které se takto dostává požehnaní, je Alžběta. Z Mariiiny přítomnosti se raduje nejen staříčká matka, ale i dítě v jejím lůně se pohnulo radostí, že se mu dostalo skrze Marii milostí a posvěcení. Poděkuj Alžbětě za její výmluvné svědectví, které je určeno všem matkám, aby si s podobnou radostí byly vědomy, s jakým zalíbením a láskou shlíží Bůh na život, který přijaly do svého lůna.

Blahoslavená víra

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Jak jsem si zasloužila, že Matka mého Pána přišla ke mně?

Maria se ti tu poprvé představuje jako vyvolená Prostřednice všech milostí. Co by Bůh nedal té, které svěřil svého jediného Syna! Přicházej za ní se vším, co se rodí v tvém srdci. Budeš-li ji vždy přijímat s takovou radostí a otevřenou náručí a blahoslavít jako Zachariášova žena, i tvoje duše se pohne radostí a naplní tě hojností milostí, která očišťuje a osvobozuje. Nauč se pak na tyto dary milostí odpovídat podobně, jak to učinila Maria: následuj ji v její horlivosti a roznášej spolu s ní Boha a jeho radost duším. Ráda tě tomu naučí, dáš-li najevo alespoň nesmělý zájem a ochotu.

Ale i matka Jana Křtitele je tvoji dobrou učitelkou, především jako první citelka Panny Marie. Pozorně naslouchej jejímu pozdravu a přání, aby ses naučil, jak máš blahorečit Boží Matku. Způsob, jakým to Alžběta činí, je tím nejlepším z nejlepších. Vždyť jí ho diktuje sám Duch Svatý. Mariin nejsvětější Snoubenec si sám určuje, jakými slovy má lidstvo až do skonání věků velebit jeho Nevěstu a Dceru Boha Otce. Mysli na to, kdykoliv budeš po Alžbětě vyslovovat slova chvály na tu, která je *požehnaná mezi ženami*, která je jako *Matka Pána* nej přednější ze všech žen a slávou všech lidských matek.

V Alžbětě ti Duch Svatý představuje také vzácný příklad pokory. Nemrzí ji, že její mladičké příbuzné z Nazareta se dostalo nekonečně většího vyznamenání, nýbrž naopak, naplňuje ji to radostným úžasem a hlubokou vděčností. Uvědom si, jak pokora zúrodňuje duši, takže dokáže ocenit nesmírnost Božích darů, ať už se s nimi setkává u sebe, nebo u druhých. Živé vědomí, kdo je Ten, který je původcem všech darů, a kdo jsi ty, kterého tak hojně obdaroval, ti vnuká Alžbětinu otázku: *Jak jsem si zasloužila?* Jak jsem si zasloužil, že Hospodin, který je Nejvyšší a Nejsvětější, se skrze čistou Pannu snížil až ke mně, který jsem ničím?

Liturgická čtení

1. čtení - Mich 5,1-4a

Toto praví Hospodin: „A ty, Betléme efratský, maličký jsi mezi judskými městy, z tebe mi vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli, jeho původ je od pradávna, od věčnosti. Proto je Hospodin opustí až do doby, kdy rodička porodí; potom se zbytek jeho bratrů vrátí k izraelským synům. Bude stát a pást se v Hospodinově síle, ve velebnosti jména Hospodina, svého Boha, oni pak budou požívat míru, neboť jeho moc se rozšíří až do končin země. On sám pak bude pokojem.“

2. čtení - Žid 10,5-10

Bratři! Když Kristus přicházel na svět, řekl: „Oběti krvavé ani nekrvavé jsi nechtěl, ale připravils mi tělo. V celopalech a obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.“

Po prvních slovech „oběti krvavé ani nekrvavé, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměls v nich zálibu“ – a přece to

Dokončení na str. 4

Jak jsem si zasloužil, že Matka mého Boha je také mojí Matkou?

Jak sis to zasloužil? Nijak. To všechno se děje jako dílo odvěké Boží lásky. To, za co Alžběta tak blahorečí svoji svatou návštěvnici, je výzvou i pro tebe a pro všechny lidi: *Blahoslavená jsi, že jsi uvěřila, co ti bylo řečeno od Pána.* To je také to jediné, co můžeš udělat, aby sis otevřel přístup k nezaslouženým pokladům milostí a Božích darů. Jen ten, kdo uvěří, se stává svědkem i tak lidsky nepochopitelných divů a zázraků, že *Panna počala a porodila a že Pán té, která byla neplodná, dává bydlet jako šťastné matce.* I tvá duchovní neúroda a neplodnost se může zcela proměnit, když budeš s pokornou vírou prosit, aby se na tobě *vyplnilo to, co bylo řečeno od Pána.* S vědomím, jak věrně a s jakou přemírou Bůh plní, co slíbil, předstup před něho s důvěrou a upřímností: *Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli! Už od tebe neustoupím. - Ochraňuj, co tvá pravice zasadila, výhonek, který sis vypěstoval.*⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 1,37; ⁽²⁾ srov. resp. žalm 80

Pauline Marie Jaricot: Poselství pro dnešní dobu

Pauline Marie Jaricot se narodila 22. července 1799 v době otřesené hrůzami Francouzské revoluce. Na pozadí krvavého pronásledování církev přijala starost o spásu duší a obrácení ke Kristu opět silněji do svého povědomí.

„Šťastný je ten, kdo přijal od svých rodičů první semínka víry,“ píše Pauline své přítelkyni Julii Maurin. Když spatřila Pauline světlo světa, tvořilo rodinný kruh už šest dětí. Její zbožní rodiče, Antoine Jaricot a Jeanne, rozená Lattier, byli obchodníci, kteří se obchodem s hedvábím domohli milionového majetku.

Když matka umřela, neukazovalo v životě mladičké Pauline nic na to, že by se její život obrátil úplně jiným směrem, než bylo obvyklé u mladé ženy z měšťanského domu. Bavila se na plesech. Na žádné společenské události nemohla chybět.

Pauline se rozhodla radikálně změnit svůj život teprve na základě ohlasu, který ve městě vyvolalo kázání abbého Würtze „o iluzích marnivosti“ při jedné večerní pobožnosti v kostele St. Nizier. Začala se oblékat do šatů dělnic, prodala své šperky, hedvábné látky svých plesových šatů nechala přeseít na kněžská bohoslužebná roucha. Vnější změny odpovídaly radikálnímu vnitřnímu obrácení: Místo toho, aby se účastnila společenských zábav, navštěvovala nevléčitelně nemocné ve špitálech a pečovala o ně. V kapli ve Fourvière složila o Vánocích 1816

Pauline Marie Jaricot

soukromý slib panenství. V té době měla právě 17 let.

Pauline nebyla jedinou členkou rodiny, která prožila takové radikální obrácení. Její milý bratr Philéas vstoupil do semináře. Od dětství snil o misiích. Philéas psal své sestře o nedostatku peněz, které jsou potřebné k zakládání misijních stanic. Pauline chtěla pomoci.

Podnětná myšlenka ji napadla při karetní hře jednoho večera, na podzim r. 1818. Kdyby každá z jejích přítelkyň darovala každý týden jenom jeden sou a pak kdyby našla dalších deset dárkyň, které by také daly jeden sou na šíření víry, a tak to šlo dále systémem valení sně-

hové koule, dalo by se shromáždit během krátké doby velké, převelké množství prostředků pro nekonečné potřeby misii. Tak vznikl *Spolek pro šíření víry*. Penězi z darů se podporovaly nejprve misie v Asii. Velký úspěch spočíval v almužnách bezpočtu „malých lidí“, nikoliv ve velkých darech několika bohatých. Proto byl cíl sbírání darů pro spolek druhořadý. Jeho vlastním základem byla modlitba, výměna informací a navazování kontaktů: „Shromažďujeme se, abychom se modlili a četli zprávy misionářů, svědectví, která přicházela z celého světa. V této epoše rozkolu jsou schůzky jednou z příležitostí, abychom se sdíleli a navazovali spojení.“

Od začátku si Pauline vytyčila vzdálený cíl. „Dejte nám možnost vytvořit univerzální katolický systém podpory.“ Nejde jí jenom o blaho (spásu) jednoho člověka, jednoho města nebo jednoho národa, ale o nic menšího, než je spása celého světa. Byl povolán k životu fond solidarity, jehož podstatným úkolem je spravedlnost rozdělování. Ty země, v nichž už je církev zakotvena, obdarují diecéze, v nichž se církev teprve buduje.

Toto vášnivé Paulinino angažování přinášelo brzy plody a podporovalo podstatně rozvoj misii církve. Ve 30. letech 19. století se počet misionářů ztrojnásobil.

Dne 3. května 1822 dochází ke statutárnímu zakládajícímu shromáždění spolku: k hodině zrození *Díla šíření víry*, které je součástí Papežských misijních děl.

Misie nejsou jenom evangelizací navenek, ale vedou také k evangelizaci dovnitř. Pauline lituje, že se v její době modlí růženec téměř výhradně jenom ti, kdo složili řeholní sliby, a zvláště ti řeholníci nebo řeholnice, kteří jsou buď příliš staří nebo nevzdělaní pro latinské modlitby hodinek.

Tak Pauline vynalézá *živý růženec*, který má stejný základ jako už existující *Dílo šíření víry*. Každý člen se zavazuje, že se bude modlit každý den růženec a každý měsíc bude rozjímat o tajemství růžence, jak je mu uloženo, a že získá další členy. Úspěch je pronikavý: Když Pauline v roce 1862 umírá, je už 2,5 milionu registrovaných členů – 15 % obyvatel Francie.

V dubnu 1834 onemocněla Pauline tak těžce srdeční chorobou, že ji byla udělena svátost pomazání nemocných. Svoji poslední naději upjala na pouť do Muga-

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

všechno se obětuje podle Zákona – hned dodává: „Tady jsem, abych plnil tvou vůli.“ To první ruší, aby ustanovil to druhé. A touto „vůlí“ jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

Evangelium - Lk 1,39-45

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta

uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem Svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně. Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“

na k ostatkům svaté Filomény. A skutečně byla zázrakem uzdravena.

Na zpáteční cestě ji opět přijal papež Řehoř XVI. ve Vatikánu k soukromé audienci. Měla příležitost představit mu nový růženec a projevila prosbu, aby bylo uznáno uctívání svaté Filomény jako patronky živého růžence. Pauline zůstala jeden rok v Římě. Zázrak jejího uzdravení byl nakonec uznán a na 11. srpna byl ustanoven svátek svaté Filomény.

Po návratu do Lyonu se stal dům Loreta místem setkání několika pozdějších světců: Jana Marie Vianneye, faráře z Arsu, dále Petra Juliána Eymarda, Terezie Couderc a Klaudie Thévenet. Tito všichni nepřispěli Pauline jenom duchovní radou a podporou v modlitbě, ale také finančními prostředky.

Ani nouze dělníků v Lyonu neponechávala Pauline chladnou. „Zdá se mi, že se dělníkům musí nejprve vrátit lidská důstojnost, aby byli osvobozeni od nedůstojného otroctví špatně placené činnosti. Potom jejich důstojnost otce v kruhu rodiny a v dobrém, zdravém bytí. A také křesťanská důstojnost útěchou a nadějí náboženství. Bůh sám vás zavazuje k sociální spravedlnosti,“ říká a zasazu-

Dům Loreta v Lyonu – dobová kresba, místo setkání několika pozdějších světců, mezi nimiž zvláště vynikají sv. Jan Maria Vianney a Petr Julián Eymard

Dům Loreta v Lyonu v současnosti

je se za spravedlivé mzdy a řádnou pracovní dobu. Tim vším předchází Pauline podstatné požadavky katolické sociální nauky, které byly formulovány papežem Lvem XIII. v encyklice *Rerum novarum*.

Pauline, vždycky žena činu, chce tyto požadavky ihned sama uskutečnit a pokouší se otevřít továrnu, v níž by se s dělníky zacházelo spravedlivě. Proto jí projde rukama mnoho peněz. Ale k Pauline se přidali dva nesvědomití podvodníci a podnik zruinovali. V roce 1853 ji farář ze St. Justin zapsal do seznamu chudých. Svatý farář arský, se kterým ji pojilo mnohaleté přátelství a podpora úcty ke svaté Filoméně, řekl o ní v jednom kázání: „Znám jednu paní, která ví, jak nést kříž. A to je slečna Jaricot z Lyonu.“

Byl to také on, kdo ji uvedl do podstaty mystiky kříže. „Dobrotivý Bůh zajišťuje často největší dary v klenotnici nebe porozuměním křížové cestě; láskou ke zkouškám a utrpení. Moje sestry, kdo se pokouší kříži uniknout, bude svým břemenem utisknut, ale když je v lásce přijme, déle netrpí.“

Pauline zemřela v 62 letech, osamělá, zchudlá a nemocná, ale vůbec ne zahořklá. Ve farnosti St. Nizier, kde byla pokřtěna a kde se často modlila, se nachází Paulinin hrob. Je zde jednoduchý mramorový kámen s jejím jménem. Její proces blahorečení byl zahájen 18. ledna 1930 a 25. února 1963 podepsal papež Jan XXIII. dekret, v němž církev uznala heroický stupeň ctnosti, takže byla označena jako „venerabile“ – to je „ctihodná“.

Z VISION 2000 – 6/2012 přeložil -mp-

Od Nejvyššího připravená, od Otců předobrazená

**Z homilií svatého Bernarda
obsažených v pojednání**

„CHVÁLY PANENSKÉ MATKY“

Narození Boží se muselo stát tak, aby se Bůh narodil z Panny. A Panně bylo přiměřené, aby porodila Boha. A proto když se měl Stvořitel lidí narodit z člověka jako člověk, musel si především vybrat, ba spíše vytvořit takovou Matku, o které věděl, že ho bude hodna a že se mu bude líbit.

Chtěl tedy, aby to byla panna: z Neposkvrněné aby se narodil Neposkvrněný, jenž očistí poskvrny všech lidí.

Chtěl také, aby byla pokorná: měl se z ní narodit ten, jenž je tichého a pokorného srdce a jenž chtěl na sobě ukázat příklad těchto ctností, všem velmi potřebný a k spáse prospěšný. Dal tedy Panně milost být matkou, té, které již předtím sám vnukl slib panenství a dal dar pokory.

Jak jinak by ji potom mohl anděl nazvat milostiplnou, kdyby v ní bylo nějaké sebemenší dobro, jež by nebylo z milosti? Ta, která měla počít a porodit Svatého svatých, musela mít svaté tělo, a proto dostala dar panenství, a musela mít svatou duši, a proto dostala dar pokory.

A tak královská panna, ozdobená těmito perlami ctností a skvělící se dvojitým šperkem duše i těla, známá svou sličností a krásou na nebesích, upoutala na sebe pohledy nebešťanů, takže i sám Král po ní ve svém srdci zatoužil a poslal k ní z výšin nebeské poselství.

Anděl byl poslán k panně,¹ říká Písmo, k té, která byla panna tělem, panna duší, panna zaslíbením, panna svatá duchem i tělem², jak říká apoštol. Ne k panně, která byla teprve nedávno nebo náhodou objevena, ale k panně, která byla od věků vyvolena, kterou Nejvyšší předem znal a pro sebe připravil, panna anděly chráněná, otcí předobrazená a proroky zaslíbená.

¹ Lk 1,26–27;

² srov. 1 Kor 7,34.

Pro Boha a Matku Boží není nic nemožného

Roberta a Stefano jsou italská manželé. Čtyři měsíce po svatbě se u Roberty objevil zhoubný nádor. Krátce nato lékaři zjistili, že nebude mít nikdy děti. Přitom má ale nyní děti dvě. Zde je její svědectví, které přednesla na setkání mládeže v Medžugorje 2012.

Pro mě je to privilegium, moci být zde a za to také Bohu děkuji. Před dvěma lety jsme se zde sešli, abychom Bohu poděkovali za zázrak, kterým je Mattia. Mezitím se ale stal ještě jeden zázrak. Budu vám v krátkosti vyprávět náš příběh.

V čistotě až k manželství?

Zažila jsem své obrácení zde v Medžugorje, když mi bylo 33 let. Několik měsíců předtím jsem potkala Jelenu Vasilj⁽¹⁾, byla v té době mým andělem strážným a vedla mě v modlitbě. Pozvala mě, abych přišla do její modlitební skupinky v Římě. Poté jsem přijela na Silvestra 2001/2002 do Medžugorje. V tomto roce jsem přicházela častěji do Medžugorje a na konci roku jsem poznala v Římě Stefana. Vyprošovala jsem si od Matky Boží a od Pána, aby mi darovali milost poznat mladého muže, se kterým bych mohla sdílet víru a později i život. Bylo pro mě velice důležité dostat se v čistotě do manželství, neboť jsem měla již předtím nějaké zkušenosti, které mě negativně pozna-

menaly a hluboce zklamaly. Stefano pochází z ateistické, komunistické rodiny, ale přišel stejně jako já do Medžugorje. Když jsme se setkali, zamilovali jsme se a já jsem mu řekla: „Jestliže přijmeš to, že budeme žít v době až do manželství v čistotě, pak to může být začátek našeho přátelství – jestliže ne, můžeš zase jít!“ Stefano to přijal. V tomto roce Stefano ještě nepřijal ani biřmování, ani svatě přijímání. Teprve ve 42 letech přistoupil poprvé ke stolu Páně. Poté jsme zase putovali do Medžugorje a rozhodli se, že se v následujícím roce vezmeme.

Rakovina

Svatební den byl opravdu nejkrásnějším dnem našeho života. Ale hned po naší svatbě nastaly problémy. Čtyři měsíce po uzavření našeho manželství mi diagnostikovali zhoubný nádor – melanom a já jsem byla v jednom měsíci dvakrát operována. Lékaři mi radili, že mám mít hodně klidu a zůstat v posteli, neboť melanom byl opravdu velmi zhoubný. Lékaři také říkali, že nesmím v této době otěhot-

nět, protože těhotenství by přivodilo obrovské komplikace. Jeden onkolog mi řekl: „Odložte ten růženec. Kdyby byl Bůh, tak by se vám přece něco takového nestalo!“ Já jsem mu řekla: „Vím, že Bůh existuje! Vy jako lékař mi pomůžete, abych byla zdravá.“ V tomto okamžiku byl ten doktor trochu zmatený, ale pak se stal našim nejlepším přítelem – a také uvěřil. Za šest měsíců mi byla provedena operace prsu. Čas běžel a Stefano a já jsme si říkali: „Vypadá to, že nebudeme mít žádné děti! Pokud k tomu ale přece jen dojde, tak je přijmeme.“

Medžugorje nám dodalo naději

Mezitím jsem si nechala udělat další vyšetření. Bylo mi řečeno, že jsem sterilní a že nemohu mít žádné děti. Bylo to pro mě obrovské zklamání. Neustále jsme jezdili do Medžugorje, abychom se tam modlili, a každý příchod tam nám dodal spoustu naděje. Někteří lékaři nám radili umělé oplodnění, ale Stefano a já jsme byli proti. Pak jsem přece jen otěhotněla, ale ve třetím měsíci těhotenství jsem dítě potratila. Opět jsme putovali do Medžugorje, abychom se tam modlili a abychom získali naději. Znovu jsem otěhotněla a oba jsme pevně věřili, že to dobře dopadne – ale i toto druhé těhotenství skončilo ve třetím měsíci potratem. Ptali jsme se na názory nejrozumnějších lékařů. Jeden doktor nám opět radil, abychom se pokusili o umělé oplodnění. To jsme v žádném případě nechtěli. Řekla jsem tomuto lékaři: „Na dítě nemáme žádné právo, dítě je dar Boží! Zitra už mě tady neuvídejte!“

Problémy přinesly světlo do naší rodiny

Poté, co jsem potratila druhé dítě, jsem pocítila hořkost. Opět jsme jeli do Medžugorje.

2. ledna jsme mohli být u zjevení. Matka Boží nám předala důležité poselství: Ona je naší Matkou a zná veškeré naše bolesti! Po zjevení jsem potkala přítelkyni, která mi řekla: „Zatelefonuj tomuto knězi. On se modlí za ženy, které nemají žádné děti.“ Nato řekl Stefano: „Pomaloučku, to stačí. Každý den se máme ptát někoho jiného.“ Když jsme přijeli zpět do Říma, tak jsme přesto tomu knězi zatelefonovali. Mluvili jsme spolu a on mi požeňnal. Dva měsíce nato jsem opět otěhotněla.

Členové římské kurie musí nosit kněžské oblečení

Vatikán vyzval své zaměstnance-kněze, aby ve službě a na veřejnosti nosili přiměřené kněžské oblečení – talár nebo kleriku. Kardinál sekretář Tarcisio Bertone v oběžníku z poloviny října připomněl svým duchovním spolupracovníkům platné církevní normy. Právě v sekulárním světě je důležité, aby byl kněz jako muž Boží a služebník církve také na první pohled rozpoznatelný, zní k tomu nyní v římských církevních kruzích. Podle kánonu 284 církevního práva mají duchovní „nosit slušný církevní oděv podle předpisů biskupské konference a zákonných

místních zvyklostí“. Italská biskupská konference proto předepsala talár nebo kleriku – černý nebo tmavě šedý oblek s bílým kněžským kolárkem. Vedení římské diecéze rozšířilo tyto normy také pro všechny duchovní, kteří se nacházejí na území diecéze. Není ale úplně jasné, které skupině je nový výnos určen. Vzhledem k tomu, míni pozorovatelé, že biskupové a monsignori kurie většinou patřícný oděv nosí, může to sloužit především jako vzor a signál také pro duchovní hosty, kteří navštíví Řím a Vatikán.

Die Tagespost

Musela jsem hodně ležet, účastnit se terapií a mezi tím jsem se podrobovala také kontrolním vyšetřením kvůli nádorům. Ale tyto problémy přinesly do mé rodiny světlo. Moji rodiče se modlili každý den růženec. I přes obtížné, rizikové těhotenství se 7. října, v den Královny růžence, narodil Matia. Kmotrem byl onkolog, který se stal naším přítelem. Kvůli operaci prsů by nikdo nevěřil, že budu moci kojit, ale přesto jsem Matiu kojila 11 měsíců. Nalezli jsme pokoj a Mattia je tak živý, že vydá za tři.

Modlitební skupinka

Během těchto událostí vyvstalo v mém srdci přání založit modlitební skupinku. Navrhla jsem, abychom pořádali večerádko, tedy, že se budeme setkávat doma v rodinách. Při těchto setkáních jsme se modlili za manželské páry, které nemohly mít děti. Pak jsem poznala v Medžugorje jednu ženu – Matku Rozárii. Nevěděla, že máme modlitební skupinky, a řekla mi: „Musíš založit modlitební společenství za rodiny!“ Byla jsem překvapena, neboť taková modlitební společenství již existovala, ale my jsme se rozhodli, že jedno takové společenství založíme v naší farnosti. Dříve tam byli spíše proti Medžugorje, ale když jsme založili modlitební společenství, tak odešel starý kaplan a přišel nový. Tento nový kaplan obdržel své poslání v Medžugorje. Dvakrát měsíčně jsme se modlili v tomto společenství.

Překvapení

Mezitím přišel do Říma jeden kněz, který požehnal mně a ještě dalším manželským párům a který se s námi modlil. Zatímco jsme se modlili ke Královně pokoje, modlil se růženec a řekl mi: „Nyní ti požehnám, abys měla ještě jedno dítě!“ To bylo v červenci minulého roku a v září jsem poznala, že jsem těhotná. Těhotenství začalo potížemi. Placenta se pomalu odlupovala, od 16. týdne těhotenství jsem měla ležet. Ale já jsem se modlila k Matce Boží a v posteli jsem nestrávila ani jediný den. V říjnu jsem byla ve čtvrtém měsíci těhotenství. Organizovali jsme v naší farnosti pouť do Medžugorje. Neměla jsem vůbec odjíždět, neboť odlupující se placenta je velice nebezpečná. Modlila jsem se: „Matko Boží, pouť do Medžugorje jsem přece plánovala již před svým tě-

Zánik slovenského národa?

„Chceme věřit, že nikdo z vás nemá zájem na zániku slovenského národa.“ To napsala Rada pro rodinu Slovenské biskupské konference poslancům Národního shromáždění k návrhu zákona o registrovaném partnerství.

A dále se píše: „Homosexuální citění, které je vlastní některým osobám, se nesmí stát celoživotním společenstvím pod právní ochranou, a to proto, že se homosexuální partnerství nemůže postavit na stejnou úroveň s přirozeným spojením mezi mužem a ženou. Homosexuální jednání jsou svým charak-

terem neuspořádaná a stojí v úplném protikladu ke svatosti sexuality muže a ženy v manželství.“

Už apoštol Pavel poukázal ve svém listu k Římanům (1,26–27) na zaslouženou mzdu za své poblouzení, kterou dostanou ti, kteří páchají smilstvo. Tak skončil na nemravnost antický Řím.

Zákonem o partnerství „upadnou křesťansky smýšlející věřící v naši demokratické společnosti do izolace, jakou neprožili ani za nejhlubší totality,“ konstatuje se dále v reakci.

Kurier der Christlichen Mitte 12/2012

hotenstvím. Vše ti tedy předávám a prosím tě, aby to dobře dopadlo!“ Dva dny před odjezdem jsem šla k lékaři. Placenta se nacházela, kde měla, a gynekolog z toho byl celý pryč. Řekl mi: „U tebe mě už nemůže nic překvapit!“ Pouť do Medžugorje proběhla dobře. Chtěla bych ještě zmínit, že jsme během těhotenství nenechali provést žádná invazivní vyšetření, ani aminocentézu. Nechali jsme si pouze udělat krevní testy. Neboť Stefano a já jsme byli připraveni přijmout dar života takový, jaký bude. Ale jsme pouze jen lidé a přirozeně jsme měli trochu strach, protože Stefanovi bylo 51 a mně 44 let.

Avšak těhotenství proběhlo nakonec v pořádku a 3. dubna se narodila Mirjam. Dnes jsme přišli pouze proto, abychom řekli: „Děkujeme, Matko Boží!“ A chceme nyní vám, mládeži, dodat naději. A chceme také říct manželským párům: „Pokud jste ztratili naději, svěťte vše Matce Boží, také veškeré potíže, neboť ona je naše Matka.“

*Z Medjugorje aktuell 91/2012
přeložila -sš-*

⁽¹⁾ Jelena Vasilj měla jako dítě vidění v Medžugorje a Matka Boží je v jejím srdci. Na přání Matky Boží založila modlitební skupinu, pro kterou má přesné požadavky.

Manželé Roberta a Stefano se svými dětmi

MODLITBA OTCE CESTACA

Vznešená Královno nebes, Vládkyně a Paní andělů, Ty, která jsi již na počátku dostala od Boha moc a poslání rozdrtit hlavu Satana, pokorně Tě žádáme, vyšli své legie svatých, aby na Tvůj příkaz a Tvou mocí pronásledovali ďábly, přemáhali je všude, drželi na uzdě jejich troufalost a zahnali je zpět do pekla.

Kdo je jako Bůh?

Ó dobrá a něžná Matko, zůstáváš vždy naší láskou a naší nadějí.

Ó božská Matko, pošli svaté anděly, aby nás bránili, a zapuď od nás krutého nepřitele.

Svatí andělé a archandělé, braňte nás a ochraňujte nás.

DĚJINY MODLITBY

Dne 13. ledna 1864 byl abbé Luis Cestac jako obvykle z dobroty přesvaté Panny náhle zasažen paprskem Božího světla. Viděl ďábly rozšířené po celé zemi, jak na ní způsobují nevýslovnou zkázu. Ve stejné chvíli měl vidění přesvaté Panny. Tato dobrá Matka mu řekla, že ďablové byli ve světě odvázaní a že nastal čas prosit Královnu andělů, aby vyslala legie svatých, kteří mají zápasit a přemáhat mocností pekelné.

Nemůžeme opomenout sdělení, že tehdy, když se poprvé tisklo toto poselství, se dvakrát rozbily tiskařské lisy.

Papež Pius X. obdařil modlitbu 8. července 1908 odpustky.

Katechismus andělů (4)

Na pokračování uveřejňujeme text Katechismus andělů, který knižně připravili a vydali v roce 2007 benediktinští mniši ve francouzském Le Barroux nedaleko Avignonu. Komunita benediktinů v Le Barroux již čtyřicet let vzkvétá v duchu staré církevní tradice. Proto i texty, které vydávají, můžeme považovat za vzácný poklad církve, z něhož by měl čerpat každý, kdo chce porozumět tomu, co učí církve od svého počátku. Katechismus andělů vyšel ve Francii s církevním schválením. Katechismus katolické církve se souvisle věnuje tématu andělů v člancích 328–354.

13. Andělé a Panna Maria

Je svatost andělů vyšší, než je svatost nejsvětější Panny?

Blahoslavená Panna, Matka Boží, převyšuje všechny řády stvořené svatosti, včetně archanděla postaveného nejvýše v nebeské hierarchii. Maria, která byla vybrána, aby se stala Matkou Slova, náleží do hypostatického řádu (to znamená do celku toho, co má přímý a nutný vztah k hypostatické unii neboli k spojení božské a lidské přirozenosti v osobě Božího Slova); nalézá se, jak praví kardinál Kajetán, na pomezí božství: „Žádná mysl, není-li Boží, není schopna vyměřit Mariinu velikost.“ (Pius IX.)

Jaké pouto spojuje Pannu Marii s nebeskými anděly?

U andělů, kteří vidí věci v jejich božském původu, oblažující nebeské patření nutně musí zvětšit sílu principu, která je vede ke kultu hyperdulie, tj. úcty vzdávané nejsvětější Panně (založené na význačné důstojnosti Matky Boží). Tak jejich kontemplace je nesena hnutím obdivu, chvály a lásky ke Královně nebe. Tato úcta je vede k ochotné službě a ke stálé touze sloužit, opěvovat a milovat tu, kterou uznávají jako svou vládkyni.

Je Maria Královnou andělů?

To, co víme o královské důstojnosti nejsvětější Panny, pochází z „rozbalování“ tradice, kdy se odhalují a rozvíjejí implikace obsažené v dogmatu. Tak se v průběhu generací objasnila privilegia Panny Marie, která vycházejí z jedinečného postavení, jaké zaujímá v ekonomii spásy: je Pannou neposkvřenou, Matkou Boží a Spoluvykupitelkou. A nakonec její nanebevzetí, které jí staví nade všechny svaté v nebeské slávě. To má za následek, že Maria po boku svého Syna skutečně kra-

luje nad anděly, a to nikoliv pouze královskou mocí cti a přednosti, nýbrž také královskou mocí lásky a vlády. (Srov. „Modlitba Otce Cestaca“)

Přináší královská moc nejsvětější Panny andělům vzrůst blaženosti?

Andělé „čtou“ v osudech Matky Boží dílo Ducha Svatého, úradek hluboké lásky, kterou touží kontempletovat. Žasnou proto nad tím, jak se trocha lidského prachu dostala na vrchol stvořené slávy. Dílo vykoupění, které dosáhlo takového stupně rozkvětu v prosté stvořené bytosti, je strhává k důkčinění, které zvětšuje jejich blaženost. Ale oni se také těší novému vzrůstu blaženosti, který se může nazvat „případkovým“, od té doby, kdy byla nejsvětější Panna vzata do nebe; skutečně se jich tehdy dotýká nový paprsek Boží slávy skrze Mariinu sestupující prostřednictví. Je to stále milost božského života, které dosáhli, ale při průchodu Mariinou duší se zabarvuje veškerou nádherou, kterou do ní vložil Duch Svätý.

Je možné odhalit vliv Panny Marie na naše duše prostřednictvím pomoci, kterou nám přinášejí andělé?

Jestliže připustíme princip hierarchie a účasti, který řídí duchovní svět stejně jako svět fyzický, je možné dojít k závěru, že kroužení andělů kolem nás je nositelem posvěcujícího vlivu, který vychází od Panny Marie, Prostřednice všech milostí. Proč? Poněvadž služba lásky našich andělů strážných se neomezuje na odstraňování balvanů z cesty (srov. Ž 91) nebo odrážení satanových armád. Vedle toho existuje vliv andělů na to, jak sladce připoutat duše k nejsvětější Panně, tichý souhlas mezi nimi a jejich vládkyní.

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbánek
a P. Štěpán M. Filip OP

Dnešní čtvrtá neděle adventní je zvláštním způsobem zasvěcena Panně Marii.

Ona je vrcholnou postavou adventu. Jan Křtitel, muž očekávání, ukázal na Mesiáše přicházejícího ke křtu v Jordánu jako na toho, kdo sejme hříchy světa – na Beránka Božího. Panna Maria se stala Královnou proroků, když jej v Betlémě porodila.

Proroctví o Ježíšově narození zaznívá tuto neděli z úst proroka Micheáše: Z Betléma vyjde ten, kdo bude vládcem Božího vojska, Izraele. A následuje vyznání víry v Mesiáše – Božího Syna. Jeho původ je odpradávná, od věčnosti. Slovo, které bylo na počátku u Boha, přijalo lidské tělo, přebývalo mezi námi na této zemi. A následují zvláštní prorocká slova:

„Proto je Hospodin opustí až do doby, kdy rodička porodí; potom se zbytek jeho bratrů vrátí k izraelským synům.“

Židé se ocitli na „nulovém bodu“ svých dějin, když se nedlouho před narozením Ježíše Krista, v době po prohraných makabejských válkách, dostali do područí antických politických mocností. V době narození Ježíše římscí císařové nábožensky i společensky dosud ještě ovládali, deptali vyvolený lid.

Tichá, nepostřehnutelná událost změnila navenek prohranou budoucnost vyvoleného lidu: V Nazaretě se zjevil Panně Marii archanděl Gabriel. Přinesl Boží poselství – otázku: „Maria, chceš být Matkou Boží, Matkou Božího Syna, Boha s námi – Emanuele?“

Její prostinké „ať se mi stane podle Tvého slova“ dalo základ nové epoše dějin – poslední době, době Církve. Tam, kde původní vyvolený národ očekával povětšinou politickou záchranu, přišla plná záchrana, duchovní, a v budoucnu – po zrození Církve o Letnicích – i politická. Byla založena polis – obec Boží, Církev.

Slova archandělova se stala modlitbou díky za dar vtělení Vykupitele: „Buď zdráva, raduj se Maria, jsi naplněna milostí, jsi počata bez dědičné

Na slovíčko

viny, Pán je s Tebou a neopustí Tě, jsi zvláštním způsobem od Boha vyvolená, znamením vykoupění poznamenaná, poženaná mezi všemi ženami; Bůh zvláštním způsobem označil, poženal Tvé dítě. Patří Jemu, je Syn Boží!“

Ta slova začali křesťané s vděčností za dar vtělení a vykoupění vyznávat pravidelně. Zpočátku jako ranní a večerní, později i jako polední modlitbu. Posilovali svou víru tím, že nechali Duchu Svatému, aby je touto modlitbou posvěcoval. A to právě v době, kdy se malověrným začínalo zdát, že Bůh opustil křesťany, které začínal utiskovat rozmáhající se islám.

V takové době Bůh povolává své svaté. Povolal svatého Františka z Assisi, jenž se muslimů a mučednictví pro Ježíše nebál. Šel mezi vyznavače islámu jako bratr „zbytku svých bratrů“, šel k sultánovi.

Vrátil se po hlásání evangelia podnikem k prohloubení pravidelného vyznávání základů katolické víry. Jako pevnou hráz proti dobyvačnému islámu zavedl hlubší formu pravidelné modlitby: rozvinul ranní a večerní **opakování pozdravu archanděla Gabriela jako chvalozpěvu víry**. K tomu se připojovala invokace prosící Církev: „Panno

Maria, pros za nás hříšné nyní i v hodině smrti naší.“ Mezi trojí opakování této modlitby byly vloženy tři antifyny: „Anděl Páně přinesl Panně Marii poselství a ona počala z Ducha Svatého.“ – „Maria řekla (archandělovi): »Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova.«“ – „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ K tomu přidal světec a jeho následovníci gesta vděčnosti, úcty, chvály, pokory. Klečeni při modlitbě ve všední dny, hluboký úklon v předvečer nedělní slavnosti vzkříšení a během všech slavností. Rozvinula se **modlitba „klekání“, „Anděl Páně“**. Křesťané se jí začali modlit stejně pravidelně jako muslimové své modlitby. S jedním podstatným rozdílem: modlili se, rozjímalí a žili tajemství, která by muslimové měli teprve poznat, aby skutečně dobyli nejbohatší Království.

Pak teprve poznají Jeho moc, moc Ježíše Krista, která se „rozšíří až do končin země. On sám pak bude pokojem.“

Blahoslavení, kteří modlitbou Anděl Páně vyznávají, že se na Panně Marii splnilo „to, co jí bylo řečeno od Pána!“

P. Oldřich

Vánoční strom urážkou?

Vládní úředníci v belgickém Bruselu zakázali vztyčení populárního vánočního stromu kvůli obavám, že by místní muslimské komunitě připadal urážlivý. Namísto tradičního vánočního stromu a betléma je v centru města na Grand Place vystaven elektronický zimní strom. Tato elektronická socha je 25 metrů vysoká a je složena ze sady televizních obrazovek. Přes den je možné se vyšplhat až na vrchol stromu, kde se naskytne panoramatický výhled na město. Po setmění se strom

promění v přehlídku světel a zvuků. Městská radní Bianca Debaetsová věří, že Brusel byl donucen vytvořit tuto světelnou sochu kvůli „nevhodnému argumentu“ náboženské citlivosti. Poukazuje na skutečnost, že tato socha v žádném případě nepřipomíná Vánoce. „Obávám se, že odkaz na křesťanství byl nejvýznamnějším faktorem při rozhodování o nahrazení stromu,“ řekla novinářům. „Pro mnoho lidí, kteří nejsou křesťané, byl strom urážlivý.“

Podle Res Claritatis

Význam klečení

Co dělá ten, kdo je hrdý, domýšlivý? Vytáhne se, zvedne hlavu a ramena a celou svoji postavu. Všechno z něho vyzařuje: „Já jsem důležitý. Já jsem velký. Já jsem větší než ostatní, větší než ti tady přede mnou!“ Jestliže je ale někdo pokorně myslí, cítí se malým, tím se sníží jeho postava. On „se ponizuje“, říká Pán. O to hlouběji, oč větší je ten, který stojí před ním; o to menší se cítí být ve vlastních očích; o to živěji pociťuje své omezení.

Kdy ale cítíme nejzřetelněji, jak jsme malí, než když stojíme před Bohem?

Velký Bůh, který byl včera stejný jako dnes, tak i za sto nebo tisíc let, protože On je věčný. Ten ovládá tuto místnost, toto město, širou zemi a nezměrný hvězdný prostor, a všechno je před Ním jako prášek. Svatý Bůh, čistý, spravedlivý a nekonečná vznešenost. Jak je veliký!

A já jsem malý, tak malý... mohlo by se říci podstatně malý, takže se vůbec nemohu s Ním srovnávat... že jsem vůbec nic před Ním! Tak připadne každému samozřejmě, že před Ním nesmí stát hrdě.

Chtěl by svoji postavu snížit, aby se tak netyčila – a viz, už je polovina jeho výšky obětována: Ten člověk klečí. A to není jeho srdci ještě dosti, ještě se k tomu pokloní.

Pak říká ponížená postava: Ty jsi ten velký Bůh, já ale pouhé Nic! Ale přece ne, to by bylo také špatně. Já nejsem Nic, ale „Něco“, dokonce něco tajemně velikého, ale skrze Něho. Lidská postava říká: Já jsem Tvůj obraz, Tebou zamýšlený, milovaný a stvořený, Ty jsi můj Pra-vzor!

Když skloníš kolena, nedělej kvapnou prázdnotou činnost. Dej jí duši. Duší klečení ale je, že se také uvnitř srdce skloní v úctě před Bohem; v takové úctě, která se prokazuje jenom Bohu: že Ho vzýváme.

Když přijdeš do kostela, nebo jej opouštíš, nebo jdeš okolo oltáře a poklekneš, hluboce, pomalu, pak celé tvoje bytí říká: „Můj velký Bože...!“

To je pak pokora, a je to pravda, a po každé to bude tvoji duši dělat dobře.

Z-sks- 20/2012 přeložil -mp-

O PLÁNU BOHA S LIDMI - dokončení ze str. 2

svého společenství.“ Samotnou inteligenci a svými schopnostmi by se člověk nemohl dobrat tak jasného zjevení Boží lásky. Bůh otevřel svoje nebe a snížil se, aby člověka vedl do hlubin své lásky.

Svatý Pavel píše křesťanům do Korintu: „Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo a nač člověk nikdy ani nepomyslel, to všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují. Nám to Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všecko, i hlubiny Boží.“ (1 Kor 2,9-10) A svatý Jan Zlatoústý v jednom slavném komentáři k začátku listu Efesanům zve k zakoušení celé krásy tohoto Božího „líbezného plánu“ zjeveného v Kristu těmito slovy: „Co ti schází? Stal ses nesmrtným, stal ses svobodným, stal ses dítětem, stal ses spravedlivým, stal ses bratrem, stal ses spoludědicem, s Kristem kraluješ, s Kristem jsi oslaven. Všechno ti bylo dáno a – jak je psáno – »jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní?« (Řím 8,32). Tvé prvenství (srov. 1 Kor 15,20,23) velebí andělé [...], co ti schází?“ (PG 62,11)

Toto společenství v Kristu nabízí Bůh všem lidem působením Ducha Svatého světlem Zjevení; není něčím, co je nadřazeno našemu lidství, nýbrž je naplněním nejhlubších očekávání, tužeb po nekonečnu a plnosti, jež přebývají v nitru lidské bytosti, a uvádí ji do štěstí, jež není chvilkové, nýbrž věčné. Svatý Bonaventura z Bagnoregia hovoří o Bohu, který se zjevuje a mluví k nám skrze Písmo, aby nás vedl k sobě, těmito slovy: „Písmo svaté je... knihou, v níž jsou zapsána slova života věčného, protože nejenom věříme, nýbrž také vlastnime věčný život, ve kterém budeme vidět a milovat a který uskuteční všechny naše tužby.“ (*Breviloquium*, Prol.) Také bl. papež Jan Pavel II. připomněl, že „zjevení uvádí do dějin skutečnost, kterou nemůže člověk opomenout, chce-li dospět k pochopení tajemství své existence; na druhé straně však toto poznání stále odkazuje k tajemství Boha, jež nemůže rozum nikdy vyčerpát, nýbrž jen přijmout ve víře“ (*Fides et ratio*, 14).

Cím je tedy z tohoto hlediska úkon víry? Odpovědí člověka na Zjevení Boha, který se dává poznat a zjevuje svůj „líbezný plán“; svolením k tomu, aby se – řeče-

no slovy sv. Augustina – nechal přitáhnout Pravdou, kterou je Bůh, Pravdou, kterou je Láska. Proto svatý Pavel zdůrazňuje, že Bohu, který zjevil svoje tajemství, náleží „poslušnost víry“ (Řím 16,26; srov. 1,5; 2 Kor 10,5-6), tedy postoj, jimž se „celý člověk svobodně odevzdává Bohu tím, že se »rozumem i vůlí plně podřizuje zjevujícímu Bohu« (První vatikánský koncil, *Dei Filius*, kap. 3) a dobrovolně přijímá zjevení, které dal Bůh“ (*Dei Verbum*, 5). Všechno to vede k zásadní změně vztahů k veškeré realitě; všechno se vyjevuje v novém světle, jde tudíž o opravdovou „konverzi“. Víra je „změna mentality“, protože Bůh, který se zjevil v Kristu a dal poznat svůj plán lásky, nás uchvacuje, přitahuje k sobě, stává se smyslem nesoucím život, skálou, která dává stabilitu. Ve Starém zákoně nacházíme jedno hutné vyjádření víry svěřené Bohem prorokovi Izaiášovi, aby je oznámil judskému králi Achazovi. Bůh praví: „Jestliže neuvěříte – tedy nezůstanete-li věrni Bohu – neobstojíte.“ (Iz 7,9) Existuje tedy určitá spojitost mezi stabilitou a chápáním, která dobře vyjadřuje víru jakožto osvojení si Božího vidění reality ve vlastním životě, svolení k tomu, aby nás Bůh svým Slovem a svátostmi uváděl do chápání toho, co máme činit a jaká je cesta, kterou se máme ubírat; jak žít. Zároveň však právě Boží chápání, vidění jeho očima umožňuje obstát, dovoluje nám „stát na nohou“ a nepadnout.

Drazí přátelé, advent, liturgické období, které jsme právě začali a kterým se připravujeme na Narození Páně, nás staví před zářivé tajemství příchodu Božího Syna, před nezměrně „líbezný plán“, kterým nás Bůh chce přitáhnout k sobě, aby nám dal život v plném společenství radosti a pokoje s Ním. Advent nás opět vybízí, abychom uprostřed mnoha těžkostí obnovili jistotu, že Bůh je přítomen: On vstoupil do světa, stal se člověkem jako my, aby naplnil svůj plán lásky. A Bůh chce, abychom se také stali znamením jeho působení ve světě. Skrze naši víru, naši naději a naši lásku chce stále znovu vstupovat do světa a stále znovu chce uprostřed naší noci dát zazářit svému světlu.

Přeložil Milan Glaser SJ
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Svatá rodina nazaretská se vydává na dlouhou pouť. Připoj se s pomocí Ducha Svátého k těmto poutníkům a doprovod je do svatého města. Pozoruj, s jakou obětavostí a láskou k Hospodinu podstupují námahu, nepohodlí a uskromnění během několikaleté cesty. Nevypravili se na výroční pouť pouze proto, aby splnili, co je předepsáno. Mají své důvody, aby více než ostatní šli vzdávat Pánu chválu na svatém pahorku, který si zvolil pro svou zvláštní přítomnost, kde přijímá oběti a uděluje své dary. Zpívej s nimi cestou *chvalozpěvy a duchovní písně* a rozmlouvej o Boží velikosti a nevýslovné dobrotě. Je i pro tebe chrám tak vytouženým místem, že jsi ochoten vynaložit i velkou námahu, abys v něm vzdal chválu Bohu?

V úžasu nad vznešeností Božího příbytku pokloň se Hospodinu spolu se Svátou rodinou a děkuj Bohu za všechny chrámy rozesté po celém světě, v nichž se Bůh tak přibližuje lidem a nabízí jim svou přítomnost a největší ze svých darů – sama sebe.

Přidruž se na zpáteční cestě k Marii a Josefovi a naslouchej jejich hovoru. O čem rozmlouvají, když jsou sami dva? O svém Synu Ježíši. Již dvanáct let vyrůstá pod jejich péčí a před jejich zrakem, a čím je starší, tím větším tajemstvím je pro své rodiče. Uč se od těchto svatých rodičů, jak spojují svou úctu k tajemnému Dítěti s rodičovskou láskou, starostlivostí a autoritou. Pohlížíš i ty na své děti jako na tajemný Boží dar a jednáš s nimi také vždy s náležitou úctou?

V podvečer, kdy se má celá rodina společně uložit k zaslouženému odpočinku po námaze celodenní cesty, čeká svaté rodiče nemilé překvapení. Jejich nejdražší Dítě není k nalezení. Co může být pro milující matku bolestnější než nečekaná ztráta dítěte? Poprvé za dvanáct let prožívají Maria a Josef noc bez Ježíše. Maria se již nyní stává Matkou všech matek, které pláčou nad ztracenými dětmi. Jak je možné, že taková rána doléhá na svaté rodiče právě poté, co zvláštním způsobem oslavili Boha? Ta rána je o to krutější, že nikdo na světě nemiluje své dítě tak velice jako tito dva. Proč to musí postihnout právě je? Stal ses svědkem této situace, abys z ní čerpal důležité poučení: nedělej si nárok na trvalý citový proži-

Bolestné hledání

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešního svátku

Synu, proč jsi nám to udělal?

tek Ježíšovy přítomnosti. Jestliže se krutá zkouška nevyhýbá ani té nejsvětější dvojici, je třeba, aby ses na ni připravil i ty. Uč se od nich i za takové situace zachovat *pokoru, mírnost a trpělivost*.

Taková zkouška může postihnout jen milující srdce. To není znamení, že Pán se od tebe odvrátil. Bůh je věrný. *Když si tě jednou vyvolil a jsi mu zasvěcen, miluje tě*. I chvíle tmy a opuštěnosti jsou jeho darem. Posílá je, aby tě očistil a upevnil tvou věrnost a důvěru. Dočasně odepření prožitku Ježíšovy přítomnosti není odepřením jeho přízně a lásky. Naopak. Je to mimořádná příležitost. Kdy jindy můžeš osvědčit svou víru a věrnost lépe než právě v takových situacích? Právě ta láska, kterou miluješ v podmínkách vyprahlosti, je upřímná a ryzí, protože miluješ Ježíše pro něho samého a nikoliv pro pocit líbeznosti, který se může zakalit samolibostí. Naskýtá se ti také příležitost ověřit si, že nic nemůže vyplnit prázdnotu, která po něm zůstává v tvém srdci. Tato zkušenost stojí za to, že ti zkouška připravila chvíle bolesti. Jak dlouho to bude trvat? Jistě ne déle, než bys mohl snést.

Co dělat při takové zkoušce? Dříve než by se mohlo stát, že tě tvůj smutek přemůže a odzbrojí, obrať se s důvěrou k Ježíšově hledající Matce. Ona tě naučí, jak prožívat nedobrovolné a nečekané osamění. Co dělá Maria? Nezoufá si, nevyčítá. Zpytuje svědomí, modlí se, činí předsevzetí a odhodlání podniknout všechno, aby opět nalezla ztracené Dítě. Snaží se, aby nic nezanedbala. Posiluje svou důvěru tím, že se rozpomíná, *co jí bylo řečeno od Pána*⁽¹⁾. S každou chvílí a každým krokem však roste její neuhasitelná touha po opětovném shledání s Ježíšem. Její manžel je jí přítom pevnou a laskavou oporou.

Duch Boží vede hledající rodiče zpět do Hospodinova chrámu. Konečně je Dítě nalezeno. Opětovné shledání naplní rodiče velkou radostí, ale je tu i neodbytná otázka: *Proč jsi nám to udělal?* Matčina vyčítavá otázka tě jistě neudivuje, ale o to více je překvapující Ježíšova od-

Liturgická čtení

1. čtení – Sir 3,2–6.12–14

Pán chtěl, aby otec byl od dětí ctěn, a potvrdil právo matky u potomstva. Kdo ctí otce, smíruje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech a bude vyslyšen, kdo se modlí. Kdo ctí otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku. Synu, ujmí se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábně-li mu rozum, ber na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Nezapomene se ti, žes měl soucit s otcem, započítá se ti (jako náhrada) za tvé hříchy.

2. čtení – Kol 3,12–21

Bratři! Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte (za to) vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moud-

Dokončení na str. 13

pověď: *Nevěděli jste...?* I ty se často ptáš: „Proč?“ Tato otázka je tím naléhavější, čím více spoléháš na své vlastní předpoklady a očekávání. I samotné odpovědi na tvé otázky mohou být pro tebe nepochopitelné, pokud nedomyšlíš do hloubky Ježíšův výrok: *Musím být tam, kde jde o věc mého Otce*.

Ani Boží Syn zde na zemi nejedná podle vlastní vůle a vlastních nápadů. Je nejen syn tesařův, ale také Syn nebeského Otce. Jeho zájmy, plány a vůle jsou rozhodující. Čím více Boží cesty překračují tvé chápání, tím více se raduj, že tě Bůh zapojuje do plánů tak vznešených, že jim zatím ani při nejlepší vůli nemůžeš plně porozumět. To je současně příležitost pro tvou bezmeznou důvěru a pokornou poslušnost. Stačí ti vědomí, že pracuješ pro jeho slávu. *Blaze každému, kdo kráčí po jeho stezkách*.⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Lk 1,45; ⁽²⁾ resp. žalm 128

Pastýřský list k Vánocům 2012

Draží bratři a sestry,

ve Svaté noci dnes všechno ztichlo, protože promluvil Bůh, poslal své Slovo, kterým se vyslovil do dějin, Slovo, v němž přebývá veškerá moudrost, protože v něm řekl všechno. Dnes se Slovo stalo tělem. Posvátná radost naplnila naše srdce, která jášají a žasnou před Boží velikostí. Zároveň se nám ale tají dech, protože nejsme schopni pochopit to nesmírné tajemství úžasné Boží lásky, která nás zahrnuje, ale i přesahuje.

V duchu hledíme na naše betlémy a máme před očima figurky řezbářů či lidových umělců. Vidíme známou scénu a z hrdel se derou známé koledy. Vzpomínáme na nejkrásnější chvíle dětství. Ale neměli bychom s city a myšlenkami příliš spěchat, zůstat jen na povrchu. Vždyť ta scéna se podstatně týká každého z nás. On přišel kvůli mně a čeká, že ho přijmu. Přišel tak pokorně jak bezbran-

né dítě, skrývá své božství a neprojevuje svoji moc, abych se nebál, ale on nepřestal být velkým Bohem. Dnes mi Bůh dává novou příležitost být jeho přítelem.

Přátelství chce ovšem čas. *Abych s někým vstoupil do společenství, musím ho poznat, setrvat mlčky vedle něj, naslouchat mu, dívat se na něj s láskou. Pravá láska a pravé přátelství žijí vždy ze vzájemných pohledů, ze silného výmluvného mlčení plného uznání a úcty. Jen tak se prožívá setkání hluboce a osobně.* (srov. Benedikt XVI., homilie z 7. 6. 2012) K takové chvíli bude dobré se ještě jednou k Betlému vrátit. Či kdykoliv přijít ke svatostánku, kde pod způsobou chleba skutečně přebývá tentýž Ježíš Kristus. Po celý rok tam na mě čeká každý den. Na mně záleží, jestli si vzpomenu a udělám si čas, jestli přijdu upevňovat vztah přátelství a nechám v sobě vyrůst obdiv k němu, který přeroste v klanění.

Tentýž Kristus ke mně přichází ve svatém přijímání. V té chvíli jsou vždycky Vánoce. V té chvíli se mé srdce mění v Betlém, ba v kousek ráje. Vždyť kde je Bůh, tam je i ráj. Mé srdce se v té chvíli mění v živý svatostánek. Před svatostánkem v kostele klekáme z úcty ke Kristu, který v něm přebývá. Jak bych měl po svatém přijímání vidět své tělo, v němž přebývá Bůh? Jak bych měl vidět všechny kolem sebe, kteří také přijali Krista a jsou jeho svatostánky? Kdybych se tak uměl dívat kolem sebe, jak by se svět změnil! Kéž by bylo v mém pohledu více světla víry!

Kdo je ten narozený v Betlémě, který ke mně přichází ve svatém přijímání? Pán nebe i země, ten, jemuž slouží andělé a klanějí se všichni svatí. Je dobře, když v něm vidím přítele a bratra, ale můj pohled by nebyl pravdivý, kdybych v něm neviděl zároveň i velkého Boha, Stvořitele, Vykupitele i Soudce. Tento Bůh přichází ke mně. Velikost okamžiku mi bere dech. Nejsem schopen mu vzdát takovou poctu a čest, jaká mu náleží. Kéž by se mnou v této chvíli bylo celé nebe a vívalo ho v mém srdci spolu se mnou! Pozvu anděly, kteří zpívali při jeho narození v Betlémě. Pozvu prosté pastýře, aby mě učili připravit mu vhodné dary. Pozvu mudrce, aby mě učili pokorně užívat

svou inteligenci a sklonit své vědění před cílem lidského hledání. Při každém svatém přijímání prožívám Vánoce.

Jak pozorný jsi, Pane, a ohleduplný. Kvůli mé slabosti skrýváš svou božskou slávu a moc. Tiše nasloucháš mým slovům a žehnáš všem, které nosím v srdci. Podívej se, prosím, na každého z nich tím pohledem, který uzdravuje a vlévá nový život, provázej je svou přízní. Každého z nich ti nyní představuji.

Je u mě Bůh, který je Láska. Je u mě Boží Syn, který je projevem lásky Otce, neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozrozeného Syna (srov. Jan 3,16). Je u mě Ježíš, který za mě dal život, ten, o němž říkám, že ho miluji, že ho dokonce miluji nade všechno. Jak vypadá setkání milovaných a milujících bytostí? I když nám nejde o hledání pocitů, neměli bychom se stydět za důvěrnost pravdivého, ušlechtilého citu a za jeho projevy vůči Ježíši.

Ne každý a ne vždy máme možnost přijímat Eucharistii. Ale pokaždé máme možnost pozvat Ježíše aspoň v duchu, aby přišel do srdce, které je pro něj otevřené. Je škoda nevyužít každé příležitosti k důvěrnému setkání s Pánem.

Bratři a sestry,

když s Vámi rozjímám o vánočním tajemství a pokouším se spolu s Vámi otevřít srdce Pánu, toužím po tom, abychom byli naplněni Boží radostí a velkou posvátností, která vychází z ocenění a úcty. Zároveň Vás zvu nejen k častému svatému přijímání a opakovanému hlubokému prožívání vánoční radosti z narození Krista ve vlastním srdci, nebo k návštěvám svatostánku s tím tichým nasloucháním, přátelským zahleděním a posvátným klaněním, ale i k pohledu víry na sebe a na všechny, kteří jsou také chrámem Božím. Kéž hloubka setkání s Bohem nás vede k úsilí o čisté srdce dobře připravené pro vzácného Hosta. Kéž ocenění a úcta k Bohu, jemuž je zasvěcen chrám, ve kterém se s Bohem setkáváme, nás vede k zachování posvátného ticha v kostele i mimo bohoslužbu, protože tím ukazujeme, jak hluboký vztah k Bohu máme.

Bratři a sestry,

požehnané Vánoce a hluboké setkání s Bohem, který nám vychází vstříc, posvátnou úctou i zářivou radostí z Boha přeje každému z Vás a všem ze srdce žehná

arcibiskup Jan

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA LEDEN 2013

Všeobecný: Aby v tomto Roco víry křesťané hlouběji poznávali Kristova tajemství a radostně svědčili o daru víry v něho.

Misijní: Za křesťanská společenství na Blízkém východě, která jsou často vystavena útlaku, aby je Duch Svátý posiloval ve věrnosti a vytrvalosti.

Úmysl našich biskupů: Aby slavení eucharistie bylo skutečným středem našeho života.

Consolatrix afflictorum – Těšitelka zarmoucených

*„A bude-li ti to zatěžko... ona sama mě z lásky k tobě pozdvihne,
kdybych snad klopýtl, a utěší, kdybych se trýznil hořem.“
(Sv. Leander ze Sevilly, 6. stol.)*

Dopis, který tu uvádím, bude sám sobě vysvětlením. Jeho originál mi četl můj přítel jednoho dne, když jsem dlel u něho na návštěvě, a na mou prosbu mi dovolil, abych si ho opsal. Kázání, o němž je zmínka v první větě dopisu, bylo proneseno v jednom lázeňském městě v cizině na Hod Boží vánoční.

Villa 29. prosince 18...

Vážený důstojný pane,
s velkou pozorností jsem vyslechl Vaše kázání na Hod Boží vánoční. Přicházím už do let a jsem zchromlý nemoce-
mi, a tak jistě pochopíte, že mám velmi málo přátel – a patrně žádného, který by mě nepovažoval za blázna, kdybych mu vyprávěl příběh, který chci teď vyprávět Vám. Řadu let jsem o té věci zachovával mlčení, protože kdysi mi to nikdo nevěřil, ale mám takový dojem, že Vy mi to věřit budete. Když jsem Vás pozoroval a poslouchal na ten Hod Boží, připadal jste mi jako jeden z těch, pro něž oblast nadpřirozeného je něčím víc než pouhou půvabnou a symbolickou báhorkou, jako člověk, který nepokládá za nemožné, aby se tento neviditelný svět někdy projevil viditelně. Jak jste nám připomněl, náboženství Vtělení tkví právě v té skutečnosti, že Nekonečné a Věčné se vyjadřuje v pojmech prostoru a času, a v tom je právě nesmírnost lásky Boží. A protože je tedy, jak jste nám říkal, Stvoření, Vtělení i systém svátostí stejnou podstatou, byť i rozdílnou měrou projevem Boha za těchto hmotných podmínek, jistě není „materialistické“ – ať už to znamená cokoliv – věřit, že duchovní svět a osobnosti, které jej obývají, se někdy projeví stejným způsobem jako jejich Stvořitel. Ale snad mi dovolíte, abych Vám ten příběh vypověděl celý? Nemohu prostě uvěřit, že taková milost by měla zůstat v tajnosti.

Bylo mi asi sedm let, když mi zemřela matka, a otec mě většinou ponechával na starosti služebnictvu. Snad jsem byl obtížné dítě nebo moje chůva byla citově tak nepřístupná – zkrátka, neměl jsem k ní důvěru. Lnul jsem jenom

ke své matce, tak jako svatí lnou k Bohu, a když jsem ji ztratil, myslel jsem, že mi to utrhne srdce. Noc co noc jsem ležel a nemohl usnout v té ložnici osvětlované září z krbu a vzpomínal jsem na ni, jak se vždycky přišla na mne podívat, než sama ulehla – a když jsem konečně usnul, snil jsem snad jenom o ní, jak mi teď připadá, a pak se znovu probouzel do té bezútěšné prázdnoty. Trýznil jsem se tím, že jsem zavíral oči a představoval si, že je u mne, a pak je zase otvíral a hleděl do prázdnoty pokoje, obracel jsem se a zmítal a vzlykal beze zvuku a patrně jsem byl tak blízko šílenství, jak je vůbec možné. Během dne jsem vyseďával

na schodech, když se mi podařilo ztratit se chůvě, a namlouval si, že slyším matčiny kroky v patře nad sebou, že se dveře otvírají a slyším šustění jejich šatů po koberci – a znovu jsem otvíral oči a bez milosti se nutil pochopit, že je navždy pryč. Pak jsem si zase říkával, že všechno je v pořádku – že matka jenom odešla někam na návštěvu, ale večer se zas vrátí. A k večeru jsem byl čím dál šťastnější, jak se blížila chvíle jejího návratu, a nemohl se dočkat, když jsem odříkával své modlitbičky, až budu v posteli a otevrou se dveře, jak jsem si namluvil, a matka ke mně přijde. A potom ta chvíle přešla a moje klamná víra se zhroutila, a já jsem vzlykal tak dlouho, až jsem usnul, a snil jsem o ní a vzlykotem se probouzel znovu. Když na to vzpomínám teď, připadá mi, jako by to všechno trvalo celé měsíce, ale ve skutečnosti to nebylo jistě víc než pár neděl, protože jinak bych byl přišel o rozum. A tak jsem tedy dospěl nakonec až na pokraj té propasti a vracel se zase zvolna do bezpečí a klidu.

Spával jsem tehdy sám v dětské ložnici a moje chůva obývala vedlejší pokoj. Dětská ložnice měla dvojce dveře, jedny u nohou mé postele a druhé na zadním konci pokoje, v rohu, který byl přímo proti

LITURGICKÁ ČTENÍ – dokončení ze str. 11

ře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všecko dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.

Vy ženy, buďte svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Vy muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Vy děti, ve všem svoje rodiče poslouchajte, jak se to patří u křesťanů. Vy otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztracely odvahu.

Evangelium Lk 2,41–52

Ježíšovi rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dni a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to ne-

zpozorovali. V domnění, že je ve skupině poutníků, ušli den cesty; teprve potom ho hledali mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho. Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi. Když ho (rodiče) uviděli, celí se zarazili a jeho matka mu řekla: „Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali.“ Odpověděl jim: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“

Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci. Potom se s nimi vydal na zpáteční cestu, šel do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci. Ježíš pak prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí.

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ S BENEDIKTEM XVI. (1)

Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velkou radost, která bude pro všechny lid. V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel – to je Mesiáš, Pán. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko zavínuté do plének a ležící v jeslích.“ (Lk 2,10-12)

Hledat a nacházet

Bůh se skryl, poněvadž chce, abychom mu byli podobní, aby se v nás setkávala svoboda a láska, avšak přesto nepřebývá pouze ve skrytosti.

Můžeme říci, že Vánoce jsou jeho skrytostí, ale zároveň jsou spolu s Velikonocemi největším Božím zjevením. Bůh nás přece v tomto dramatu, které je skutečností, nenechává osamocené. On sám je jeho původcem a rozvíjí je před námi.

On je tím, kdo stále jde za námi. Prostřednictvím Stvoření nás neustále oslovuje, stačí jen, když chceme slyšet a vidět. Říká nám: Kéž byste mne hledali! V posvátném dění nám již od Abrahama dával návody a vykládal znamení, abychom jej mohli nacházet. On hledá nás, abychom my byli schopni hledat jeho. On je dokonalým žebříkem, který spojuje všechny distance mezi ním a námi, sestupuje až ke Vtělení, dokonce se stává dítětem. Dalo by se říci, že vyšel ze své skrytosti a běží přímo za námi, abychom jej nepřestali hledat; abychom byli uschopněni jej najít. Právě v Dítěti se stalo nejvíce zřejmým, jaký skutečně je, že je právě tou láskou, která může něco tak nesmírného učinit, která má čas, aby se sama stala jedním z lidí. Stává se viditelným právě jako svoboda, která je schopna takového činu, jako všemohoucnost, která jde takto v našich stopách.

Z knihy

*Josepha kardinála Ratzingera
Du bist das Licht der Welt.
Gedanken zum Weihnachtsfest.
St. Benno Verlag, Leipzig 2004
Přeložil P. Michael Maria*

▶ záhloví mé postele. První dveře vedly na chodbu a druhé, obyčejně trochu pootevřené, do pokoje mé chůvy. V mém pokoji nebylo světlo, ale v pokoji chůvy svítila stále noční lampička, takže u mne nebyla úplná tma, ani když nehořelo v krbu.

Jedné noci jsem ležel a bděl – mohlo být kolem jedenácté – když jsem předtím strávil jednu dvě hodiny strašné sklíčenosti, napolo ve bdění a napolo ve spánku. Plakal jsem jenom potichu, ze strachu, aby mě chůva neslyšela pootevřenými dveřmi, a zarýval rozpálený obličej do polštáře. Cítil jsem se úplně vyčerpán a jenom jsem naslouchal tepu svého srdce a skoro si namlouval, že jsou to kroky matčiny a že matka jde za mnou do ložnice. Dokonce jsem pozdvihl hlavu a zahleděl se upřeně na dveře u nohou postele – a ty se náhle beze zvuku otevřely a stála v nich má matka, jak jsem se domníval, a dopadala na ni záře z petrolejové lampy na chodbě. Připadalo mi, že je oblečena tak, jak jsem ji jednou viděl v Londýně, když odcházela na nějaký večírek a přišla mi dát dobrou noc. Na hlavě jí zářily klenoty a mihotavě se třpytily v záblescích ohně z krbu, tmavý plášť jí obepínal šíji a ramena, jednou rukou se dotýkala okraje dveří a na prstě jí svítil velký drahokam. Měl jsem dojem, že hledí přímo na mne.

Rázem jsem se posadil na posteli, užaslý, ne však vyděšený – tohle jsem si přece tak často představoval – a zavolal jsem na ni:

„Mami... maminko...!“

Při tomto slově se obrátila zpátky k chodbě a pokynula lehce hlavou, jako na potvrzení nebo propuštění někomu, kdo tam čeká, a pak se zas otočila ke mně. Dveře se tiše zavřely a ve světle z krbu a slabém zásvitu z druhých dveří jsem viděl, že ke mně rozpíná náruč. V okamžiku jsem odhodil pokrývku a vrhl se k nohám postele a ona mě zdvihla něžně do náruče, ale neřekla ani slovo – já ostatně také ne. Pozvedla cíp pláště a přikryla mě jím a já jí ležel v náručí celý blažený, s hlavou na jejím rameni a rukou kolem její šíje. Přešla pak jemně a tiše k houpací židli, která stála u krbu, posadila se a začala mne něžně kolébat. Snad je to teď skoro k nevíře, ale řeknu Vám jenom, že jsem ani nemluvil, ani netoužil něco říci – stačilo mi, že ona je u mne. Za chvíli jsem asi usnul – začal jsem se znovu

třást a žalostně vzlykat, ale její paže mě držely pevně, a tak jsem se brzo upokojil. A při tom všem nepromluvila ani slovo a já jsem ani nezahlédl její tvář.

Když jsem se znovu probudil, byla pryč. Bylo ráno, ležel jsem v posteli, chůva vytahovala záclonu a paprsky zimního slunce klouzaly po zdi. Byl to ten nejšťastnější den, který jsem zažil od matčiny smrti – protože jsem věděl, že přijde zas.

Toho večera jsem ulehl a čekal, tak plný blažené a bezpečné jistoty, že jsem usnul. Když jsem se probudil, oheň v krbu byl vyhaslý a do pokoje pronikal jenom úzký proužek světla z chůviny ložnice. Ležel jsem chvíli pokojně a čekal s jistotou, že každou chvíli se otevrou dveře u nohou mé postele, ale minuty plynuly a pak náhle hodiny dole v chodbě odbily tři. A tu mi vyhrkly bolestné slzy – noc se chýlila ke konci, a ona nepřišla. A jak jsem se tak zmítal v posteli a dusil svůj vzlykot v polštářích, závojem slz mi pronikl do očí mlhavý záblesk světla, jak se dveře otevřely, a ona tu stála znovu – a hned jsem se zase octl v jejím náručí, položil jí hlavu na rameno a brzo zase usnul.

A to se opakovalo noc co noc, ale přece jenom ne pokaždé, jenom když jsem bděl a plakal. Vypadalo to, že přicházela, kdykoli jsem ji zoufale potřeboval, ale jenom tehdy.

Došlo také k dvěma podivným příhodám, tak jak je zde popořádku popisují. Tu druhou aspoň teď už chápu. Tu první jsem nikdy docela nepochopil, nebo přesněji řečeno, dala by se vykládat různým způsobem.

Jedné noci jsem ležel v jejím náručí u krbu a náhle vypadl z roštu velký oharek a zvukem nárazu probudil chůvu ve vedlejším pokoji. Zřejmě jí napadlo, že se něco děje, protože se objevila ve dveřích s přehozem přes rameno, v ruce noční lampičku, kterou si stínila druhou rukou. Chystal jsem se promluvit, ale matka mi položila ruku na ústa. Chůva postoupila dál do pokoje, přešla těsně kolem nás, ale zřejmě nás nezpozorovala, šla přímo k prázdné posteli, pohlédla na schumlané přikrývku a zase se obrátila, jakoby uspokojena, a šla do své ložnice. Druhý den jsem na ni dotíral otázkami tak dlouho, až mi řekla, že ji v noci něco vyrušilo a že se šla podívat do mé ložnice, ale že prý jsem klidně spal. ▶

► Druhá příhoda se udála takto: Jedné noci jsem ležel napolo v dřimotách na prsou své matky, s hlavou u jejího srdce a ne jako obyčejně na jejím rameni, a když jsem tam tak ležel, připadlo mi, jako bych zaslechl zvláštní zvuk, podobný hukotu mořských vln v lastuře, ale melodičtější. Těžko bych ho popisoval – bylo to jako šumot vzdáleného davu, jímž prolínají nárazy hudby. Přitulil jsem se těsněji k ní a naslouchal – a tu se mi zdálo, že rozeznávám nekonečné vlny zvuku hlaholicích kostelních zvonů jakoby z jiného světa. A pak jsem se zaposlouchal do toho druhého zvuku – byla to slova, ale nemohl jsem porozumět jejich smyslu... znovu a znovu se zdálo, že jeden z těch hlasů se zvedá nad ostatní, ale nedokázal jsem rozeznat ani jediné slovo. A ty hlasy volaly všemi tóny – tóny utrpení, uspokojení, zoufalství, nudy... A když jsem tak naslouchal, usnul jsem. Dnes už nikterak nepochybuji, jaké to byly hlasy, které jsem tehdy slyšel.

A teď přicházím ke konci svého příběhu. Moje zdraví se zlepšovalo tak znatelně, že všichni kolem mne si toho všimli. Alespoň ve dne jsem se teď už nikdy nepoddával těm svým dřívějším mučivým představám, a v noci, kdy vůle člověka bezpochyby zčásti ochabuje, ona mě přišla potěšit, kdykoli má úzkost dostoupila jisté výše – její návštěvy však teď byly čím dál řidší, protože jsem ji už tolik nepotřeboval, a nakonec ustaly docela. Ale rád bych ještě pojednal o její poslední návštěvě, která se udála na jaře následujícího roku.

Spal jsem pokojně celou noc, ale probudil jsem se ještě za tmy těsně před svítáním z jakéhosi snu, na který si už nevzpomínám, ale který mě roztrásl hrůzou, a když jsem se z toho zděšení rozplakal, znovu se otevřely dveře a ona přišla ke mně. Stála tam s drahokamy ve vlasech a s pláštěm přes ramena a světlo z chodby jí zčásti dopadalo na tvář. Hned jsem se vyhrabal z postele a ona mě zvedla do náruče a odnesla do křesla a tam jsem za chvíli usnul. Když jsem se probudil, bylo už ráno, ptáci se probouzeli a švitořili, pokoj zaplavovalo příjemné nazelenalé světlo a já byl dosud v jejím náručí. Bylo to poprvé, kromě případu, o němž jsem se zmínil, že jsem se probudil jinde než v posteli, a byl jsem velmi šťasten, že ji vidím

u sebe. Otočil jsem se trochu a spatřil jsem plášť, který nás oba zakrýval – plášť syté modré barvy, se spletíým vzorem květin, listů a ptáků mezi větvemi. A pak jsem se natočil ještě víc, abych jí viděl do tváře, kterou jsem měl tak nablízku, ale ta byla ode mne odvrácena, a když jsem se pohнул, matka vstala a nesla mě do postele. Přidržela mě levou paží a druhou rukou zdvihla a narovnála ložní prádlo a pak mě uložila něžně do postele, hlavou na polštář – a potom jsem poprvé zřetelně spatřil její tvář. Skláněla se nade mnou, držela mi jednu ruku na prsou, jako by mi bránila, abych se zdvihl, a hleděla mi přímo do očí – a nebyla to má matka.

Na okamžik jsem byl přímo oslepen zděšením a hořem. Prudce jsem zavzlykal a chtěl se posadit, ale její ruka mi v tom zabránila a já sevřel tu ruku v dlaních, ale nepřestal jsem jí pohlížet do očí. Nebyla to má matka; ale byla kdy tvář tak mateřská jako tato? Připadlo mi, že nahlížím do hlubin nevýslovné něžnosti a síly, a já se v té chvíli žalu opíral o tu sílu celou bytostí. Ještě jsem párkrát zavzlykal, ale už jsem se uklidňoval a nakonec na mne sestoupil pokoj a všechno se mi vyjasnilo.

Nevěděl jsem tehdy, kdo to je, ale má dušička jaksi nejasně tušila, že moje vlastní matka z nějaké příčiny nemohla v té době přijít ke mně, když jsem ji tak bolestně postrádal, a že jiná velká Matka ji zastoupila – a přesto jsem už necítil hněv ani žárlivost po tom prvním okamžiku zklamání, protože k takovým myšlenkám se nemohl snížit ten, kdo jednou pohlédl do té láskyplné tváře.

Pak jsem pozdvihl trochu hlavu, jak si vzpomínám, a zvolna a uctivě jsem políbil ruku, kterou jsem držel v dlaních – a nevím, proč jsem to udělal, vím jenom,

že mi to připadalo docela přirozené. Byla to silná a bílá ruka a vycházela z ní lahodná vůně. Ona potom odtáhla ruku a zvedla se k odchodu... ještě jsem ji viděl stát v otevřených dveřích, a pak byla pryč a dveře byly zavřené.

Od té doby jsem ji už nikdy nespapřil, ale nikdy jsem ji také nepohřešoval, protože teď vím, jak doufám, že tam bude i moje matka, a snad to už nebude trvat ani tak dlouho... a ona mi snad potom dovolí, abych jí políbil ruku znovu.

Nevím, vážený pane, jak Vám tohle všechno bude připadat – snad jako čiré dětinství, ačkoli jsem přesvědčen, že tak na to pohlížet nebudete. A přesto zase v jiném smyslu si nepřejí nic jiného než právě tohle, protože sám náš Spasitel nás vybízeli, abychom byli jako maličci, a sám náš Spasitel také kdysi spočíval na prsou své Matky. Víme, přicházím už do stařeckých let a staří lidé bývají někdy velmi pošetilí, ale připadá mi stále zřejmější ze zkušenosti i z Jeho slov, že to veliké Nebeské království má jenom nízkou a úzkou bránu, kterou mohou vejít jen malé děti, a že my se musíme znovu stát maličkými a odvrhnout všechnu svou zátěž, abychom tam také mohli vejít.

To je tedy můj příběh, vážený důstojný pane – a smím Vás ještě poprosit, abyste mne vzpomněl někdy u oltáře a ve svých modlitbách? Bůh zajisté bude požadovat mnohé od toho, jež tolik obdaroval, a já až dosud nemám, čím bych se odvděčil, a moje lhůta je téměř u konce – i když Jeho neskonalá trpělivost nekončí.

S výrazem upřímné úcty a oddanosti Váš...

*Z knihy Robert Hugh Benson:
Neviditelné světlo*

Robert Hugh Benson (1871–1914) se narodil jako čtvrtý syn anglikánského arcibiskupa z Canterbury. Vystudoval anglikánskou teologii a stal se duchovním. V roce 1903 konvertoval ke katolicismu. Byl vysvěcen na kněze a stal se kanovníkem westminsterské katedrály. Jeho životní dráha mu poskytla dost příležitostí seznámit se dokonale s velikostí i bídou lidského života. V podstatě všechny povídky ve sbírce *Neviditelné světlo* (Vyšehrad 1970) popisují události, jichž byl během svého života svědkem, ve světle katolické víry, která i v nepatrném dění nachází hlubší smysl, pomáhá člověku poznat místo ve světě a naplňuje jeho život. Otec Robert tak dodnes ukazuje svým čtenářům cestu ze zmatků doby i vlastního nitra k pravému smyslu lidské existence.

P. Winfried Pietrek

BOŽSKÉ DÍTĚ - ZACHRÁNCE A PÁN

Anděl, který pastýřům zvěstuje první Vánoce, uvádí pro Dítě ve stáji dva výsostné tituly římských císařů: Zachránce a Pán - božský Kyrios. O božství Kristovo, které jediné skrývá důstojnost každého člověka, zuří boj už 2000 let.

Za časů svého pozemského života byl nazýván Jeshua ben Joseph. Kardinál Brandmüller jde až tak daleko, že tvrdí, že nemalý počet badatelů Nového zákona se dnes dívá na Josefa jako na otce Ježíše. Podobné bludné nauky hlásá většina protestantských pastorů ve spolkové zemi Brandenburg.

Před 1700 lety byla vybojována jedna z těch bitev, při nichž šlo o božské Dítě. Mnoho takových bitev následovalo - až do dnešní politiky o uznání nebo odmítnutí důstojnosti člověka.

Před 1700 lety viděl pohanský císař Konstantin za bílého dne na nebi světelný kříž. Bylo to před bitvou u Milvijského mostu (severně od Říma) - šest let po deseti nejkruťějších římských pronásledováních křesťanů. V noci byl vyzván: „V tomto znamení zvítězíš!“ Štíty a praporečky dostaly znamení kříže, později znamení Krista - PX.

Ve stejném roce 312 daroval Konstantin papeži Silvestrovi na znamení díky Lateránský palác, matku kostelů křesťanstva. Tolerančním ediktem z Milána (313) dostali křesťané náboženskou svobodu a jejich vlastnictví bylo i zpětně navraceno. Od roku 315 bylo zakázáno křížování, od roku 319 pohanské domácí oběti a zbožňování obrazů císařů, roku 321 byla zavedena neděle jako státní den klidu, v roce 325 byly zakázány boje gladiátorů a byl svolán první koncil do Niceje na severozápadě Malé Asie (po apoštolském koncilu 48-49 v Jeruzalémě).

Okolo 300 koncilních otců byli mučedníci se zmrzačenými rukama nebo jen s jedním okem. Stářím zesláblého papeže zastupovali dva vyslanci. Koncil prohlásil, že Ježíš je jedné podstaty s Otcem. A bludná nauka Ariánova, že Ježíš je jen stvořený tvor, byla odsouzena.

Dnes je na nás, abychom nesli dále andělské poselství. „Všem, kteří ho přijímají, dal moc, aby se stali Božími dětmi.“ (Jan 1,12)

*Kurier der Christlichen Mitte 12/2012
Přeložil -mp-*

Ze je důležité, aby veškeré lidské konání bylo ve spojení s Bohem, potvrzuje, možná pro někoho překvapivě, i *Enchiridion odpustků*. V něm se mj. dozvíme, že se uděluje částečný odpustek věřícímu, který při naplňování svých povinností a při snášení těžkosti života s pokornou důvěrou pozvedá mysl k Bohu a připojuje k tomu, byť jen ve svém nitru, nějakou zbožnou invokaci (dříve označovanou jako střelná modlitba). Tak se naplňuje Pánův příkaz: „Je třeba stále se modlit a neochabovat.“ (Lk 18,1) Zároveň toto ustanovení vede člověka k tomu, aby konal své povinnosti tak, že přitom uchovává a prohlubuje svoje sjednocení s Kristem.

„Rozpor, který je u mnoha lidí mezi vírou, ke které se hlásí, a denním životem, je třeba počítat mezi nejzávažnější omyly naší doby. (...) Nestavme proto nesprávně proti sobě činnost v zaměstnání a ve společnosti na jedné straně a náboženský život na straně druhé. (...) Křesťané, jdoucí za příkladem Krista, jenž pracoval jako řemeslník, se mají spíše radovat, že mohou vykonávat všechny své pozemské činnosti, a uvádět přitom v jednu živoucí syntézu lidské, domácí, výdělečné, vědecké i technické úsilí s náboženskými hodnotami, pod jejichž nejvyšším vedením se všechno uvádí do souladu k Boží slávě.“ (*Gaudium et spes*, 43)

Různé zbožné invokace lze opravdu vhodně využít v jakékoliv situaci. Předkládáme ty, které se běžně užívají - či dnes už spíše musíme říci, že byly běžně užívány (jsou uvedeny ve zmíněném *Enchiridionu odpustků*):

Bolestná Matko, oroduj za mě.

Bože, buď milostiv mně hříšnému.

Buď pozdraven Kříží, jediná naděje.

Dej, svatá Panno, abych ti mohl vzdávat chválu; dej mi sílu proti tvým nepřátelům.

Ježíši, Maria, Josefe!

Zbožné invokace

Ježíši, Maria, Josefe, ať s vámi v pokoji odejdu a odpočívám.

Ježíši, Maria, Josefe, daruji vám srdce i duši svou.

Ježíši, Maria, Josefe, stůjte při mně v posledním zápase.

Ježíši tichý, srdce pokorného, učíš naše srdce podle srdce svého.

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme ti, neboť svým svatým křížem jsi vykoupil svět.

Královno bez poskvrny hříchu dědičného počatá, oroduj za nás.

Kristus vítězí, Kristus kraluje, Kristus vládne všem.

Matko má, důvěřuji v tebe.

Milosrdný Pane Ježíši, dej, ať odpočívají v pokoji.

Můj Bůh, moje všecko!

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi!

Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko, aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

Otče, do tvých rukou poručím svého ducha.

Pán můj a Bůh můj!

Pane, ať nastane jednota myslí v pravdě a jednota srdcí v lásce.

Pane, dej nám více víry.

Pane, pošli nové dělníky na svou žeň.

Pane, zachraň nás, hyneme!

Pochválena a pozdravena budiž Nejsvětější svátost oltářní.

Pouč mě, abych konal tvou vůli, vždyť ty jsi můj Bůh.

S božským Synem, Máti, rač nám požehnání dáti.

Sladké Srdce Mariino, buď mou záchranou!

Sláva Nejsvětější Trojici!

Sláva Otcí i Synu i Duchu Svatému.

Srdce Ježíšovo, planoucí láskou k nám, rozněť v našich srdcích lásku k tobě.

Srdce Ježíšovo, pro tebe všechno.

Srdce Ježíšovo, v tebe doufám.

Svatá Boží Rodičko, ustavičná Panno Maria, oroduj za nás.

Svatá Maria, Matko Boží, oroduj za mě.

Ty jsi Kristus, Syn živého Boha!

Všichni svatí a světice Boží, oroduj te za nás.

Zůstaň s námi, Pane!

Připravil -dd-

Mariánský hymnus Akathistos

PROOIMION

Toto připisuji já, Tvoje město, Tobě, Bohorodiče, nepřemožitelné ochranitelce, jakožto cenu vítězství a za vykoupení z hrůz jakožto díkůvzdání. Avšak Ty, která máš nepřemožitelnou moc, kéž mě osvobodíš ze všech nebezpečí, neboť k Tobě volám: Raduj se, nezadaná nevěsto!

OIKOS I

Nejpřednější Anděl byl poslán z nebe, aby přinesl Bohorodiče pozdrav „Raduj se“.

A když při tomto netělesném zvuku poznával, Pane, Tvé vtělení, strnul a zastavil se, volaje k ní takto:
Raduj se, pro kterou se rozzářila milost.
Raduj se, pro kterou ustala kletba.
Raduj se, povstání padlého Adama.
Raduj se, vykoupení slz Evy.
Raduj se, výšino nedosažitelná pro lidské myšlení.
Raduj se, hlubino neproniknutelná i pro andělské oči.
Raduj se, neboť jsi královským trůnem.
Raduj se, neboť neseš toho, který nese všechno.
Raduj se, hvězdo dávající světlo slunci.
Raduj se, lůno dávající tělo Bohu.
Raduj se, pro kterou bylo obnoveno stvoření.
Raduj se, pro kterou bylo poctěno vytvoření.
Raduj se, nezadaná nevěsto!

OIKOS II

Ta světice si uvědomovala svou neposkvrněnost a řekla Gabrielovi v dobré myslí:

Tvé podivuhodné poselství se jeví mé duši jako nepochopitelné; předpovídáš, že z neoploďného lůna vyjde zrozený, a voláš: Aleluja.

OIKOS III

Ta Panna upřímně toužila poznat nepoznané a zavolala k sloužícímu jí Andělu: Může se nějak zrodit Syn z čistého lůna? Řekni mi.

On jí to vysvětlil tak, že v bázni volal:
Raduj se, tajemství vyřčené rady.
Raduj se, nejvyšší důvěro v počestnost!
Raduj se, úvode ke Kristovým zázrakům.
Raduj se, hlavo jeho ustanovení.
Raduj se, nebeský žebříku, po kterém sestoupil Bůh.
Raduj se, moste vedoucí ze země k nebi.
Raduj se, stále opěvovaný dive pro anděly.
Raduj se, stále oplakávaná ráno pro ďáblы.
Raduj se, která jsi nevyslovitelným způsobem zrodila světlo.
Raduj se, kterou nelze nijak napodobit.
Raduj se, která překračuješ poznání moudrých.
Raduj se, která osvěcuješ mysl věřících.
Raduj se, nezadaná nevěsto!

OIKOS IV

Síla Nejvyššího zastínila k mateřství Pannu, která nepoznala manželství; to lůno, které bylo zúrodněno z výšin, se stalo polem nesoucím úrodu pro všechny, kteří chtějí sklízet spásu a zpívají chvalozpěv Aleluja.

OIKOS V

Maria poznala, že je Matkou Božího Syna, spěchala k Alžbětě a Alžbětino dítě se zaradovalo, když rozpoznalo Mariin pozdrav; a poskakováním jako by zpěvy volalo k Bohorodiče:

Raduj se z toho, že vyklíčil nevadnoucí výhonek.
Raduj se z toho, že dal plody neobdělány sad.
Raduj se, která dáváš úrodu rolníkovi milujícímu lidi.
Raduj se, která dáváš růst tomu, který dává nám všem život.
Raduj se, pole vydávající úrodu soucitu.
Raduj se, stole, který neseš plnost smíření.
Raduj se, neboť duším připravuješ přístavy.
Raduj se, neboť louce hojnosti dáváš květy.
Raduj se, příjemná kadidlová oběti poselstva.
Raduj se, odpuštění pro celý svět.
Raduj se, Boží zalíbení ve smrtelnících.
Raduj se, radostná důvěro smrtelníků v Boha.
Raduj se, nezadaná nevěsto!

Akathistos

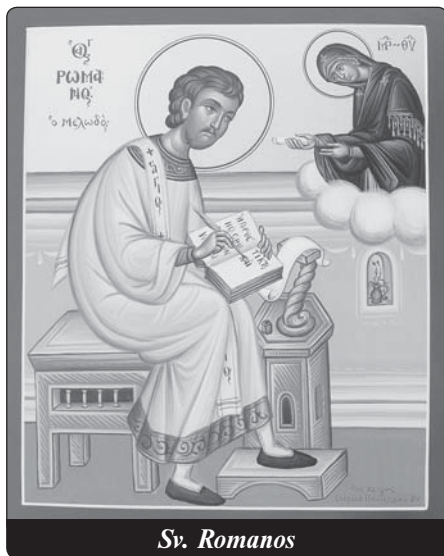
Každá liturgie má svá vrcholná hymnická díla, jichž si už po staletí nesmírně cení. Pro nás, vychované na tradici římské liturgie lze v tomto smyslu připomenout sekvenci *Veni Sancte Spiritus* (Přijď, ó Duchu přesvatý) nebo její o několik stovek let ještě starší podnět zpívaný jakožto stupňový zpěv a často používaný v českém překladu i ve formě modlitby *Přijď, Duchu Svátý, a naplň srdce svých věřících...* Byzantská liturgie, slavená od svých počátků v řečtině, má mnoho nádherných liturgických zpěvů, jejichž původní melodie po několika stech let zapomnění začali odborníci znovuobjevovat a ze středověkých rukopisů „dešifrovat“ až ve 20. století. Mezi nimi tvoří vrchol dva celky, a to takzvaný *Zlatý kánon od sv. Jana z Damašku* určený pro Velikonoce a mariánský hymnus zvaný *Akathistos*, opěvující božské mateřství Panny Marie a události časově vztažené k početí a narození Ježíše Krista.

Původní verze Akathistu se patrně skládala z 12 strof, které napsal v 6. století legendární zakladatel byzantské hudby sv. Romanos Melodos. Slovo legendární není myšleno tak, že by byl on sám výmysl legendy, sv. Romanos existoval, avšak legendární je spojovat jej se založením byzantské hudby. Ta jistě existovala již před ním, on však konstituoval první systematicky propracovanou formu, tzv. kontakion. Staří křesťanští skladatelé (nejen řečtí) byli často i autory textů, které zhudebňovali (nebo obráceně: staří křesťanští básníci si sami erudovaným způsobem zhudebňovali své texty, proto se o nich píše jako o hymnografech), a kontakion má formu strofického zhudebněného výkladu. V Akathistu si dal sv. Romanos jako cíl poučit o událostech života Panny Marie od zvěstování až po útěk do Egypta, avšak už při psaní kontemploval tyto události tak vroucně, že z toho vyšlo šest skupin po třinácti verších, z nichž každý je poetickým a přitom oslavným oslovením Matky Boží. Tyto skupiny tvoří složky lichých strof. Verše se nazývají *chairetismy*, protože každý verš začíná vokativem *Chaire*, což je slovo, kterým začíná Gabrielovo oslovení Panny Marie v Lukášově evangeliu. Naše staletá tradice překládá toto slo-

vo jako *Zdrávas*, což už v dnešní češtině ztratilo svou hloubku (vždyť už se z něho stalo skoro podstatné jméno – jistě známe věty jako „pomodlete se tři Otčenáše a tři Zdrávy“), ale řecky jde o cosi jako „buď šťastná“, „buď v dobrém stavu“ apod., tak je nejlépe to přeložit jako „Raduj se“ (ve staroslověnštině se to překládá „Rádujsja“ a podobně to překládá do angličtiny znalec Akathistu E. Wellesz, o němž se ještě zmíníme). V sudých strofách se na místě chairetismů vyskytuje vždy jedno Aleluja.

K původním 12 strofám bylo přidáno dalších 12, stejně organizovaných (včetně chairetismů a Aleluja), orientovaných však ne na biblické události, ale – řekněme to odborněji – na teologii Mariina božského mateřství a jeho významu pro církev a spásu. Je docela možné, že je napsal také sv. Romanos, připouští se však, že by autorem mohl být někdo jiný, v úvahu připadá i Fotios, s nímž se dříve spojovala hereze o vycházení Ducha Svatého pouze z Otce (a jehož z tohoto podezírání očistil náš slavný byzantolog P. Fr. Dvorník).

To, co dnes nazýváme strofami, bylo v kontakiiu nazýváno *Oikos*. V řečtině to znamená „dům“ a v byzantské hudbě byl oikos původně názvem pro domácí popěvek, resp. píseň, název se pak používal i pro stručné liturgické zpěvy a nakonec byl použit ve výše uvedeném smyslu pro strofu kontakia. Sv. Romanos znamenal pro východní křesťanské hudebníky asi

Sv. Romanos

to, co v latinské Evropě sv. Cecílie. Ruští zpěváci se ještě v minulém století modlili před jeho ikonou, aby je chránil před „agónií“, což v řečtině znamená hluchotu, ale doslovně to reprezentuje „bezzvukovost“, tedy i neschopnost zpívat. Zbožná tradice připisovala sv. Romanovi dvě tisícovky kontakii, seriózním výzkumem ve 20. století se došlo k počtu 60. Pro jejich anglické překlady vydané M. Carpenterovou r. 1969 bylo třeba 680 knižních stránek.

V prvních dekádách 7. století byl Cařihrad třikrát v zoufalém obležení od nepřátelských vojsk a ve dvou případech se prý jeho obyvatelé obrátili o pomoc k Panně Marii, vyšli na hradby vedeni cařihradským patriarchou, nesli v průvodu ikony Krista a Bohorodičky a zpívali Akathistos. V jednom případě přišla neočekávaně bouře a zničila nepřátelské loďstvo, tedy podstatnou logistickou podporu oblehatelů, takže museli odtáhnout. V druhém případě prý také přišla bouře a ta zničila přímo obléhající armádu. Od té doby byl Akathistos chápán jako zpěv k Matce Boží pomáhající křesťanům v nejvyšší nouzi. Chápal ho tak i cařihradský patriarcha sv. Germanos (jeden západoněmecký teolog ho charakterizoval jako „člověka vsutku katolického“), žijící v době hroziícího obrazoborectví, a opatřil jej explicitní prosbou k Panně Marii o ochranu. Tato prosba se pod názvem *Prooimion* zpívala jako úvod k celému Akathistu, tedy ještě před prvním oikem.

Postupem doby byly k Akathistu přidávány různé další zpěvy a modlitby a jeho vývoj v byzantském ritu nakonec vyústil do celonoční pobožnosti, která se ustálila na slavnost Zvěstování Panny Marie a v jiných oblastech na pátek po čtvrté postní neděli. Název *Akathistos* – česky „Nesezený“ – odpovídá skutečnosti: pobožnost se opravdu slaví vestoje. Obliba Akathistu byla tak velká, že později vznikaly „akathisty“ (totiž pobožnosti s podobně strukturovanými texty) s odlišnou tematikou, např. o sv. Kříži, děkovný, o sv. Ludmile, sv. Prokopovi, Alexandru Něvském, ba o různých ikonách, o stvoření světa, za zemřelé – je jich asi sto. Nedosahují však zdaleka ani duchovní, ani umělecké kvality původního Akathistu. Většinou jsou určeny jen pro prostou recitaci, nemívají daný počet chairetismů

PRVNÍ VLAŠTOVKA SJEDNOCENÍ S PAPEŽEM V KONSEKRAČNÍCH SLOVECH

Biskupská konference pro Německo a Rakousko spolu s biskupem z německy mluvící oblasti v italských Jižních Tyrolích (Alto Adige) schválila pro celou německy mluvící oblast novou katolickou modlitební knihu a zpěvník – tradičně nazývaný *Gotteslob* (Chvála Boží). Má vyjít v adventu roku 2013. Würzburgský biskup Dr. Friedhelm Hofmann, který je předsedou příslušné biskupské komi-

se pro vydání této liturgické příručky, zcela otevřeně o slovech „za mnohé“ řekl: „Velmi se těším... V poslední době se hodně mluví o slovech při proměňování vína v Krev Páně. Svatý otec dává v této věci jasný pokyn, a tak se to musí projevit rovněž v novém *Gotteslobu*, i když pro celebraci (zatím) platí mešní knihy.“

Podle agentury *kath.net*

ANGLIKÁNSKÝ PASTOR VSTOUPIL DO KATOLICKÉ CÍRKVE

Bývalý představený episkopálního církevního společenství Larry Gipson (70) vstoupil do katolické církve. Do roku 2008 byl rektorem kostela sv. Martina v Houstonu (Texas). K jeho farníkům patřili také bývalý prezident USA George H. W. Bush a jeho manželka Barbara. Episkopální církev ve Spojených státech je jednou z provincií anglikánského společenství.

Larry Gipson se připojil k personálnímu ordinariátu Stolce svatého Petra, který ustanovil papež Benedikt XVI., aby mohli být do katolické církve přijímáni anglikáni, kteří se rozhodli vystoupit z anglikánské církve. Bývalý pastor již dokončil studium katolické teologie a nyní se připravuje na přijetí kněžského svěcení v katolické církvi.

Podle agentury *kath.net*

a jsou i formálně nedokonalé. Pro ty, kdo pamatují staré pobožnosti, lze přirovnat náplň těchto „akathistů“ k „Němečkoví“ (staří kněží jistě ví, o co jde), totiž modlitební knížce obsahující litanie složené na všechny možné světce, s nimiž bylo možno se během roku setkat: pomocí nich mohl pan farář své věřící seznámit s životy příslušných světců a současně je vést k nábožnému pozdvižení mysli k Bohu. Dokonce byly „napsány“ ikony s názvem Akathistos.

Nad tím, že něco může mít takové kvality jako původní řecko-byzantský Akathistos, zůstává rozum moderního člověka stát. Předně, Akathistos je tak zvaný alfabetický hymnus – počáteční hlásky jeho oiků jsou postupně tytéž jako hlásky v uspořádané řecké abecedě. Přízvučný rytmus chairetismů je sice volný (neopakují se za sebou dejme tomu trocheje nebo daktyly), avšak je stejný pro chairetismy daného pořadí ve všech lichých oicích. A pokud se někomu zdá, že jde o příliš formální záležitosti, doporučujeme mu, aby si prošel všechny chairetismy. Po třinácti v každém z dvanácti lichých oiků je jich celkem $13 \times 12 = 156$, a z nich se opakují pouze ty třinácté. Akathistos tedy obsahuje $12 \times 12 = 144$ individuálních nádherných oslovení Panny Marie, z nichž každé ji velebí a přitom je tak důvěrné, že samo o sobě může být střelnou modlitbou nebo tématem kontemplace. V přiloženém překladu prvních pěti oiků se můžeme seznámit s 36 z nich. A pokud jde o ten třináctý, v každé skupině opakovaný chairetismos, tak musíme upozornit, že jde o slovní hříčku z řečtiny těžko přeložitelnou: *nymfē* je nevěsta a chairetismos „Chaire nymfē anymfeute“ (v byzantské řečtině čteno jako *chere nymfi anymfefte*) říká cosi jako „Raduj se, nevěsto neznevěstěná“. To poslední slovo je překládáno různě, např. panenská, čistá, neprovdaná (portugalský překlad používá dvojici *panno-manželko*) apod., nejhodnější je snad nezadaná.

Původní nápěvy kontakii byly bohatě propracovány a to platí i pro Akathistos, např. některá oslovení „Chaire“ potřebují pro přepis do dnešní notace dva řádky formátu A4. I tím se liší původní verze Akathistu od těch později vzniklých – každé slovo, ba každá slabika nesla původně hudební impuls k modlitbě, k ná-

božnému pozdvižení mysli. Během času však dostala kontakia jakousi duchovní konkurenci od jiných liturgických zpěvních forem a byla zkracována, a to postupně až na dva oiky, z nichž na ten druhý byl přenesen název *kontakion* (staroslověnsky „kondak“). Tento vývoj proběhl v době, kdy ještě neexistoval notový zápis (zpívalo se z paměti), takže pro naši dobu se v zápisech s nápěvy zachovala jen kontakia zkrácená (dokonce i v Akathistu, který jediný zůstal pro své výjimečně postavení nezkrácen, se sudé oiky začaly nazývat kontakii); ale i nápěvy se v další době zkracovaly a měnily, prostě degenerovaly a postihlo to i Akathistos. Naštěstí se v knihovně řeckokatolického kláštera v italské Grottaferratě zachoval rukopis z 12. století, který obsahoval všechny nápěvy celého Akathistu. Rakouský profesor E. Wellesz je přepsal z byzantské notace do moderní a nechal vydat – je z toho kniha o 80 stránkách. Akathistos se tak stal významným i pro muzikologii, neboť je jedinou informací o tom, jak se kontakia kdysi zpívala.

Na závěr této úvahy uvedme jedno zjištění v grottaferratském rukopisu. V prvním oiku se zpívá, že archanděl před Pannou Marií strnul a zastavil se (první

slovo lze přeložit také jako „užasl“ nebo „byl bez sebe“). Tento výraz je jako jediný v celém rukopisu zpíván opakovaně, dokonce třikrát. V byzantské liturgii se často o Matce Boží zpívá, že zasluhuje více cti než cherubové a více slávy než serafové, tedy že vyniká nad všechny andělské kůry, které to s radostí poznávají a přijímají. Archanděl Gabriel, který dostal jedinečnou úlohu být a komunikovat s ní při zvěstování, dostal tím i jedinečnou příležitost být blízko Mariině svatosti ještě za jejího pozemského života; svým andělským zrakem vnímal její čest a slávu, kterou měla před Bohem i všemi tvory, a byl jimi ohromen. Mnozí čtenáři si snad vzpomenou, že když čtou v evangeliu, že se Maria ve své pokoře cítí zaskočena návštěvou archanděla a ten ji upokojuje, mají spíše tendenci představit si, že Maria se polekala, když někdo nepozvaný vstoupil k ní do domu. Sv. Romanos vystihl něco, co v evangeliu není, co však z něho i z církevní tradice vyplývá, ale na co málokdo přijde, a tak trojitě opakování uvedených slov při jejich zpívání pro nás představuje dar nové myšlenky v důvěrném vztahu k Matce Boží i naší: i archanděl žasnou před její svatostí.

MODLITBA K NEJSVĚTĚJŠÍ PANNĚ ZA TRVALÉ JÁHNŮ

Maria,

Učitelko víry, která jsi svou poslušností Božimu Slovu vynikajícím způsobem spolupracovala na díle vykoupění, učíš službu jáhnů plodnou tím, že je naučíš naslouchat a s vírou hlásat Slovo.

Maria,

Učitelko lásky, která jsi svou pohotovostí k Božimu volání spolupracovala na zrození věřících v církvi, učíš službu a život jáhnů plodně tím, že je naučíš darovat se službě Božimu lidu.

Maria,

Učitelko modlitby, která jsi svou mateřskou přímluvou podporovala rodící se církev a pomáhala jí, učíš jáhny vždy pozornými k potřebám věřících tím, že je naučíš objevovat cenu modlitby.

Maria,

Učitelko pokory, která jsi pro své hluboké vědomí, že jsi služebnice Pána, byla naplněna Duchem Svatým, učíš jáhny učenlivými nástroji Kristova vykoupění tím, že je naučíš velikosti stát se malými.

Maria,

Učitelko skryté služby, která jsi dovedla svým prostým a obyčejným životem plným lásky příkladně následovat spásný Boží plán, učíš jáhny dobrými a věrnými služebníky tím, že je naučíš radostně a s horoucí láskou sloužit v církvi.

Amen.

Kongregace pro klérus: Směrnice pro službu a život trvalých jáhnů.

ČBK, Praha 2002

„Bratři, vyberte ze svého středu sedm mužů, kteří mají dobrou pověst a jsou plní Ducha a moudrosti, a my je ustanovíme pro tento úkol.“ (Sk 6,4)

Koleda jako žehnání

Zaujalo mne, že původně koledovali kněží. Je doloženo, že v době Karla IV. na koledu chodili i pražští preláti, kanovníci (tedy nejvýše postavení duchovní v arcidiecézi) a ostatní duchovenstvo. Diecézní statuta z roku 1350 předepisovala, kolik měl pražský arcibiskup uštědřit těmto koledníkům koledy. Údajně měl: „Dáti prelátům a kanovníkům 4 kopy, služebníkům kostela (tj. vikářům, oltářníkům a jiným) 2 kopy, žákům a kurním 20 a bonifantům 10 grošů, ovšem jen těm, kteří osobně do domu arcibiskupova přišli a kolední zpěv před ním vykonali.“

Podrobné informace o koledování nám zachoval mnich břevnovského kláštera Jan z Holešova, odpůrce Husův a jeho žalobce na sněmu v Kostnici; zemřel v roce 1436 jako převor moravského kláštera v Rajhradě. Svůj traktát *Largissimus vesper seu colledae historia* (Nejdelší večer čili historie koledy) sestavil jako učený spis své doby, ale výslovně v něm zdůraznil, že nečerpá ze psaných pramenů, kronik, listin, nýbrž pouze předává, co mu vyprávěli pamětníci. Z nich jmenuje především staříčkého mnicha v Břevnově Aleše. Dle Janova líčení tehdy „řádne koledy“ byly většinou zpívány všemi sborem a byly konány na způsob procesí, tvořených skupinou kněží a žáků. Kněží nesli vyobrazení Krista, které obyvatelé domu líbali. Žáci, oblečení v bílá roucha, nesli hořící svíce a kadidlem vykuřovali domy. Za to dostávali dary. Kněží přitom zpívali latinské písně jako *Ecce Maria genuit nobis salvatorem, Judea et Jerusalem nolite timere, Verbum caro factum est a Haec est dies*.

Jaký je původ oněch latinských koled? Všechny tyto zpěvy mají svůj původ v liturgii, jsou to antifony z nešpor a matutina Narození Páně. Jednu ze zmíněných čtyř písní, které kněží při koledě zpívali, obsahuje také Jistebnický kancionál. *Judea et Jerusalem nolite timere cras egrediemini et dominus erit vobiscum* je antifona z nešpor slavnosti Narození Páně a najde me ji ještě v potridentském breviáři. Tyto písně pochopitelně dokázali zpívat jen ti, kdo byli v liturgickém zpěvu zběhlí, tedy kněží především. Také melodie některých starých koled potvrzují, že lidová koleda je zjednodušením zpěvů liturgických. Spolu

s kněžími koledovali také žáci, tj. studenti. Ti v té době bývali zároveň zpěváky při významnějších kostelích (biskupských, kapitulních), při nichž bývala i škola.

Třetím pramenem obsahujícím zmínku o kněžské koledě jsou *Řeči sváteční a nedělní* Tomáše Štítného, který v kázání „na Štědrý večer po koledě“ píše: „Protož z dobrého a slušného obyčeje chodíe večeros knězie koledovat (...) A řkú zpievajíc z knih Machabeov to slovo vzemše, ež se připodobnává k tomuto dni: »Židovstvo a Jerusaleme, neroďte se strachovati, zajtra vyjdete a Hospodin bude s vámi«...“

To vše mne vede k domněnce, že kněžská koleda mohla být původní formou koledy. A že teprve později – jejím napodobením – koledovaly také děti a vznikly lidové kolední písně. Ale potvrdit takovou domněnku musí odborníci.

Vím už, jak koledování kněží vypadalo. Vystává otázka: Proč kněží koledovali? Koleda znamenala příležitost k přilepšení na obživě. V lidové koledě byl motiv získání daru asi vždy velice silný. Je to patrné např. z husitské žakovské koledy *More festi quaerimus* z Jistebnického kancionálu, ale i z některých koled, které běžně zpíváme dnes, např. *Štědrej večer nastal*. Text koledy často pobízí hospodáře či panimámu k tomu, aby koledníky štědre obdarovali. Ale důvodem, proč koledovali kněží, asi nebylo polepšit si na své obživě. Pro venkovské kněze to mohlo být důležité, ale pro kanovníky...?

Jan z Holešova tvrdí, že křesťanská koleda vznikla za účelem nahrazení staršího pohanského zvyku. Svatý Vojtěch prý místo pohanských obchůzek s modlami na začátku každého měsíce zavedl jen jednu obchůzku křesťanského kněžstva po domech věřících, a to na Štědrý den. Zdá se, že koleda mívala svůj význam christianizační (příspěk k upevnění křesťanské víry v prostém lidu). Olomoucký biskup Jan Dubravius v 16. století vznik křesťanského koledování připisoval ne svatému Vojtěchu, ale pražskému děkanu Kosmovi. Na jeho radu prý kníže Břetislav roku 1098 ustanovil vánoční obchůzky kněží po domácnostech za zpěvu hymnů, s křížem a s ostatky svatých. Kdo při nich nepolíbil kříž, anebo

DUCHOVNÍ PROGRAMY A KURZY v exercičním domě na Svaté Hoře v roce 2013

se tomuto obřadu vyhnul tím, že z domu na ten čas odešel, byl považován za pohana a potrestán.

Kněžská koleda se udržela ještě i v pozdějších dobách. Dle ustanovení z roku 1641 bylo povinností farníků o Vánocích podarovat faráře koledou a o Velikonocích velikonočními vejci „jeden každý dle své možnosti, a co z lásky učiniti chce“. Dle dochovaného zápisu osadníci z farnosti Bílá Hůrka (na hlubockém panství) v roce 1718 ve své stížnosti vrchnosti „nařikali jednohlasně, že farář při vybírání koledy příliš se spouští“ a nárokuje si koledu příliš vysokou. Podle jiných svědectví byla farářům kolední obchůzka příležitostí vyzkoušet děti z náboženství a ověřit si u hospodáře, zda všichni z jeho domácnosti řádně o Velikonocích vykonali svatou zpověď.

Později se koledování stalo záležitostí lidovou, konaly ji především děti a chudí lidé. Koledování bylo oblíbeno prostě také jako milé setkání s druhými, přinášející vytržení ze stereotypu, radost, příležitost k legraci atd.

Ale uvědomujeme-li si, že vše začalo koledou kněžskou, neostýchejme se věřit: koleda byla prvotně modlitbou. Jako takovou ji kněží z liturgie a z prostoru kostela „vynesli“ ven k lidem do jejich příbytků. Ze všeho nejdřív vzdává úctu Kristu, jehož narození slavíme. A jako modlitba byla spontánně považována za nositelku a vyprošovatelku dobrořečení čili pozhánání. Zcela přirozeně pak koledníci ke svému zpěvu připojili ještě i přání hojné úrody, domácího štěstí atd.

Protože kněží, děti a lidé podřadných profesí neměli nemovitý majetek a s ním spolehlivý zdroj obživy, společnost jim přiznávala právo přilepšovat si „výdělkem“ z modlitby. Děti navíc středověk někdy vyzdvihoval jako mravně nevinné, jejich modlitbě se připisovala větší účinnost (vzpomeňme na neblahou myšlenku křížové výpravy dětí). Na druhé straně byly dříve děti ve společnosti těmi posledními, ostatně jako takových se jich Pán Ježíš ujímal a dal nám je za vzor.

Poznání, že koledu zpívali prvotně kněží, nám odhaluje největší náboj zpívání koled i pro dnešek: koleda stále může zůstat modlitbou. Rozeznívá srdce, hlasy a příbytky chválou Boží a nese ji také k druhým.

P. Gorazd Cetkovský, O.Carm.

Začátek	Konec	Název kursu	Exercitátor	Cena
13. 2. 2013 17.30 hodin	16. 2. 2013 13.00 hodin	Příprava na Velikonoce pro každého	P. Miloslav Kabrda, SDB	1200 Kč
20. 2. 2013 17.30 hodin	22. 2. 2013 13.00 hodin	Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského	P. Michal Němeček	0 Kč
7. 3. 2013 17.30 hodin	10. 3. 2013 15.00 hodin	„Malé exercicie pro dospělé křesťanky a křesťany: Jak předejít zklamání v církvi“	P. Dr. Ondřej Salvét	1200 Kč
11. 4. 2013 17.30 hodin	14. 4. 2013 13.00 hodin	Exercicie pro zdravotníky a ty, kteří pečují o druhé	Mons. Aleš Opatrný	1200 Kč
6. 5. 2013 17.00 hodin	10. 5. 2013 8.30 hodin	„Rozjímání se zakladateli řádů a kongregací“	P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1510 Kč
20. 5. 2013 17.30 hodin	24. 5. 2013 8.30 hodin	„Jak prohloubit svůj duchovní život“	P. Josef Michalčík, CSsR	1510 Kč
27. 5. 2013 17.30 hodin	31. 5. 2013 13.00 hodin	„Život z víry“	P. Jan Sokulski, CSsR	1600 Kč
20. 6. 2013 17.30 hodin	23. 6. 2013 13.00 hodin	Exercicie pro rozvedené i znovu sezdané	Mons. Aleš Opatrný	1200 Kč
15. 7. 2013 17.30 hodin	19. 7. 2013 8.30 hodin	„Žít v pravdě a lásce (První Janův list)“	P. Angelo Scarano	1510 Kč
22. 7. 2013 17.30 hodin	26. 7. 2013 8.30 hodin	„Duchovní boj: boj proti hříchům podle Písma a učení otců“	P. Angelo Scarano	1510 Kč
12. 8. 2013 17.30 hodin	16. 8. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro pedagogy, studenty atd. „Boží pedagogika“	P. Petr Beneš, CSsR	1510 Kč
19. 8. 2013 17.30 hodin	23. 8. 2013 13.00 hodin	„Žít podle Ducha“	P. Jan Sokulski, CSsR	1600 Kč
25. 8. 2013 17.30 hodin	31. 8. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	2310 Kč
2. 9. 2013 17.30 hodin	6. 9. 2013 8.30 hodin	„Eucharistie – naše posvěcení“	P. Josef Andrejčák, O.Cr.	1510 Kč
16. 9. 2013 17.30 hodin	20. 9. 2013 8.30 hodin	„Jak prohloubit svůj duchovní život“	P. Josef Michalčík, CSsR	1510 Kč
26. 9. 2013 10.00 hodin	28. 9. 2013 13.00 hodin	Exercicie pro varhaníky a chrámové hudebníky, zpěváky	P. Christian Martin Pšenička, OPraem.	890 Kč
30. 9. 2013 17.30 hodin	4. 10. 2013 8.30 hodin	„Mistře, co dobrého mám dělat, abych získal věčný život?“	David Horáček, CSsR	1510 Kč
7. 10. 2013 17.00 hodin	11. 10. 2013 8.30 hodin	„Rozjímání se zakladateli řádů a kongregací“	P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1510 Kč
18. 10. 2013 17.30 hodin	20. 10. 2013 13.00 hodin	Setkání pastoračních asistentů Arcibiskupství pražského	P. Michal Němeček	0 Kč
21. 10. 2013 17.30 hodin	25. 10. 2013 8.30 hodin	Exercicie „Věřím“	David Horáček, CSsR	1510 Kč
3. 11. 2013 17.30 hodin	9. 11. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	Mons. Vladimír Málek	2310 Kč
10. 11. 2013 17.30 hodin	16. 11. 2013 8.30 hodin	Exercicie pro kněze	Mons. Aleš Opatrný	2310 Kč
21. 11. 2013 17.30 hodin	24. 11. 2013 13.00 hodin	„Krásná literatura a duchovní život“	P. Petr Beneš, CSsR	1200 Kč
28. 11. 2013 17.30 hodin	1. 12. 2013 13.00 hodin	„Ohlédnutí za Rokem víry!“	P. Stanislav Přibyl, CSsR	1200 Kč

Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II – 591,
e-mailem ex.dum@svata-hora.cz, nebo vyplněním formuláře na www.svata-hora.cz

Litanie na poslední den v roce

Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.

*Pane, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Pane, smiluj se.*

Bože Otče, který jsi nás stvořil
k svému obrazu, *smiluj se nad námi.*

Bože Otče, který jsi nám dal
nesmrtelnou duši,

Bože Otče, který jsi nás obdařil
ochranou svého anděla,

Bože Otče, který jsi nám oznámil
Desaterem přikázání svou vůli,

Bože Otče, který jsi těm, kdo plní Zákon,
připravil věčnou blaženost,

Bože Otče, který se o nás stále dobrotivě staráš,

Bože Otče, který nás zahrnuješ svými dary,

Bože Synu, který jsi nás naučil znát svého Otce
a ve víře nás upevnil,

Bože Synu, který ses za nás obětoval
na dřevě kříže,

Bože Synu, který jsi nám svou smrtí
otevřel nebeskou bránu,

Bože Synu, který jsi jako první vstal z mrtvých,

Bože Synu, který jsi k naší spáse
založil svou Církev,

Bože Synu, který jsi k našemu posvěcování
ustanovil sedm svátostí,

Bože Duchu Svatý,
který jsi nás ve křtu svatém posvětil,

Bože Duchu Svatý, který nás v pokušení
ke hříchu posiluješ

a od příležitosti ke hříchu chráníš,

Bože Duchu Svatý,

který v nás dobrá předsevzetí probouzíš,

Bože Duchu Svatý,

který nás k pokání a nápravě života voláš,

Bože Duchu Svatý, který nás svou milostí

předcházíš, provázíš i následuješ,

Bože Duchu Svatý, který nám dáváš

ve svátostech své milosti,

Bože Duchu Svatý, který jsi nás obdařil

svými sedmi dary,

Svatá Trojice, prameni a odplato

všech dobrých skutků,

Milostiv nám buď,

Milostiv nám buď,

Ode všeho zlého

Od každého hříchu

Od zarmucujícího nevděku

Od zneužívání Tvých dobrodiní

Od nadměrného pečování o pozemské věci

Od náhlé a nenadálé smrti

odpusť nám, Pane.

vyslyš nás, Pane.

vysvobod' nás, Pane.

Od věčné záhuby

My hříšníci

Abys nám poklesky spáchané
v tomto roce odpustil,

Abys nám tresty, které si zasloužíme

za své hříchy, dobrotivě prominul,

Abys v nás ducha pravé kajičnosti probudil a živil,

Abys přijal naše srdečné díky

za milosti v minulém roce,

Abys nás utvrdil ve víře a nábožném životě,

Abys nás uchránil každého úrazu a pohromy,

Abys nám byl i v budoucím roce milostivý,

Abys našim dobrodincům odplatil věčnými statky,

Abys všem, kdo v tomto roce zemřeli,

dal odpočinutí věčné,

Abys naše dnešní prosby dobrotivě vyslyšel,

Beránku Boží,

který snímáš hříchy světa,

smiluj se nad námi.

Beránku Boží,

který snímáš hříchy světa,

smiluj se nad námi.

Beránku Boží,

který snímáš hříchy světa,

smiluj se nad námi.

(Můžeme se pomodlit žalm 113.)

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému,
jako byla na počátku, i nyní i vždycky
a na věky věků. Amen.

Modleme se:

Nejdobrotivější Bože ve třech osobách, Otče, Synu a Duchu Svatý, Pane života a smrti, který všechno znáš, víš, co myslíme, žádáme, mluvíme a konáme: Přijmi, pokorně prosíme, díky za všechny dary a milosti, které jsi v tomto roce duši i tělu prokázal, a vyslyš i naše pokorné prosby, abys na nás i v budoucnu pamatoval.

V nejhlubší pokoře se podrobujeme Tvé Božské Prozřetelnosti, která nás strastmi i ctnostmi volá, po všech životních cestách provází a k dobru vybízí. Nabízí nám čas příhodný k pokání, abychom Tebe usmířili.

Spojujeme se s díkyčiněním celé církve katolické a pokorně prosíme Tvou velebnost za srdce vděčné, abychom užívali Tvých darů a nepřestávali Tě chválit a děkovat Ti, ochotně plnili Tvá přikázání a získali tak odměnu ve Tvém království.

Otče milosrdenství, jenž nechceš smrt hříšníka, ale jeho polepšení, pohlédni na naši upřímnou lítost a utvrď nás svou milostí k odhodlání varovat se pokušení a pádu do hříchu, nekajičnosti a zatvrzelosti. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Z knihy Litanie.

Matice cyrolometodějská s.r.o., Olomouc 2010

Tebe, Matko Boží, chválíme...

Tento chvalozpěv na Pannu Marii složil sv. Bonaventura na způsob chvalozpěvu sv. Ambrože, aby rozmnožil naši lásku k Panně Marii

Tebe, Matko Boží, chválíme, Tebe,
Panno Maria, velebíme.
Tebe jako Dceru věčného Otce uctívá
země celá.
Tobě věrně slouží všechny mocnosti
a síly, Tobě všechna kněžstva.
Ve Tvé službě jásají všechny chóry,
cherubíni a serafíni jásají.
Tobě všechny zástupy andělů ustavič-
ně bez přestání prozpěvují.
Svatá, svatá, svatá jsi, Maria, Bohoro-
dičko, Matko a Panno!
Plné jsou nebe i zem velebení slávy
Plodu tvého života!
Tebe oslavuje slavný sbor apoštolů ja-
ko Matku Stvořitele.
Tebe oslavují bělostné šiky mučední-
ků jako Rodičku Krista.
Tebe nazývá slavný zástup vyznavačů
Chrámem Nejsvětější Trojice.
Tebe velebí krásné zástupy svatých
panen jako vzor panenství a pokory.

Církev svatá po celé zemi tebe vy-
znává:
Jako Matku Božského Majestátu.
Jako úctyhodnou, pravou Rodičku
nebeského Krále, jako svatou, lás-
kyplnou a vlídnou.

Ty jsi velitelka andělů, ty jsi brána ne-
beská!
Ty jsi žebřík do království nebeského
a do života věčného.
Ty jsi svatební síň Boha, ty jsi archa
milosrdenství a milostí.
Ty jsi chrám a svatostánek Ducha
Svatého, ty jsi ušlechtilý trůn celé
Nejsvětější Trojice.
Ty jsi prostřednice mezi Bohem a lid-
mi, přítelkyně umírajících, rozda-
vatelka nebeského světla.
Ty jsi předvoj bojovníků, orodovnice
chudých, slitující se útočiště hříš-
níků.
Ty jsi rozdatelka milostí, vítěz nad
zlými a pyšnými duchy a jejich
postrach.
Ty jsi Paní světa, Královna nebe, po
Bohu naše jediná naděje.

Ty jsi spása těch, kteří tě vzývají, při-
stav ztroskotanců, útěcha nešťast-
ných, záchrana hynoucích.
Ty jsi Matka všech blažených, po Bo-
hu plnost jejich radostí, potěšení
všech obyvatel nebe.
Ty jsi Vůdkyně spravedlivých, Osvěti-
telka bloudících.
Ty jsi Zaslíbení patriarchů, Pravda
proroků, Chvála a Učitelka apo-
štolů, Učitelka evangelistů.
Ty jsi Síla mučedníků, Vzor vyznava-
čů, Čest a Radost panen.
Abys zachránila nás, vyloučené z ne-
beského království, přijala jsi do
svého lůna Božího Syna.
Skrze tebe byl popřen starý nepřítel
a věřícím otevřeno nebeské krá-
lovství.
Ty sedíš se svým Synem po pravici
Otce.
Jeho pros za nás, Panno Maria, toho,
který nás jednou přijde soudit.
Proto Tě prosíme, pomoz svým slu-
žebníkům, kteří byli vykoupeni
předrahou Krví Tvého Syna.
Vypros nám, dobrotivá Panno, aby-
chom byli obdařeni věčnou slá-
vou.
Zachraň svůj lid, Královno, abychom
se stali účastníky na dědictví Tvé-
ho Syna!
Kraluj nám a ochraňuj nás navěky!
Každý den, Dobrotivá, Tě pozdravu-
jeme.
A toužím srdcem a ústy věčně Tě
chválit!
Rač nás, Maria, láskyplná Panno,
chránit před hříchem teď a stále.
Smiluj se nad námi, Dobrotivá, smi-
luj se nad námi!
Ať je s námi Tvoje velké milosrden-
ství, vždyť Tobě, Panno Maria,
důvěrujeme!
V Tebe, Maria, dobrotivá Panno, dou-
fáme, chraň nás na věky!
Tobě, Matko Boží, patří chvála, To-
bě náleží vládnout, Tobě patří sí-
la i sláva po všechny věky věků.
Amen.

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ S BENEDIKTEM XVI. (2)

Když andělé od nich (pastýřů) odešli do nebe, pastýři si mezi sebou řekli: „Předjeme tedy do Betléma, podívat se na to, co nám Pán oznámil, že se tam stalo!“ Pospíchali tam a našli Marii a Josefa i dítětko ležící v jeslích. Když je uviděli, vypravovali, co jim bylo pověřeno o tom dítěti. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala. Pastýři se zase vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a uviděli, jak jim to bylo řečeno. (Lk 2,15-20)

Na cestě

„Transeamus usque Bethlehem.“ – „Předjeme do Betléma,“ řekli si pastýři. „Transeamus usque Bethlehem.“ – Tuto výzvu chce Církev o dnešní noci vložit jako slovo a jako zpěv do našich srdcí. Chce nás pozvat na cestu, chce nás pozvat k vykročení, k přechodu. A toto je skutečně nutný krok, abychom našli Boha: jít dále, jít „přes“, přechod; neboť Bůh je jiný, než jsme my. Často žijeme s pohledem odvráceným od něho, se svými vlastními myšlenkami a plány stojíme vůči němu v opozici, žijeme na druhé straně, na ní se pohybuje. Proto nám zůstává skrytý. Pokud jej chceme najít, musíme překonat, musíme přejít ulici předsudků, jež jsou v našem srdci, a nacházet cestu proměn tak dlouho, dokud se On nestane viditelným a slyšitelným.

„Transeamus usque Bethlehem.“ – Vydejme se do blízkosti, do centra našeho bytí, do Boží pravdy, která v nás na nás čeká, která se v nás chce zrodit. Musíme putovat v této prostotě srdce, jen ona je schopna Jej postřehnout.

„Transeamus usque Bethlehem.“ Prosme Pána, aby nám dal takový impuls, jaký dal pastýřům, aby nás učinil schopnými vykročit, přejít, abychom i my měli podíl na oné velké radosti, která je určena pro všechny lid: „Pohledte, v městě Davidově se vám narodil Spasitel, Kristus, Pán!“ Amen.

Z knihy

*Josepha kardinála Ratzingera
Du bist das Licht der Welt.
Gedanken zum Weihnachtsfest.
St. Benno Verlag, Leipzig 2004
Přeložil P. Michael Maria*

Pondělí 24. 12. 2012: 6:15 Octava dies (699. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Přejeme si... 7:00 Terra Santa News (47. díl): 19. 12. 2012 7:20 Kořeny 8:00 NOEkreace (162. díl) 8:10 Poselství svatých: Svatý Josef 8:20 Dávní hrdinové: Opravdová víra 8:45 Sedmihlásky: Štědrý večer nastal 8:50 Noeland (61. díl) 9:20 O pasáčku Asafovi (10. díl) 9:30 Vánoční příběh aneb Jak to bylo v Betlému 10:05 Věrný pes Čiko 12:00 Angelus Domini [L] 12:05 Narodil se Kristus Pán 12:30 Jak se staví betlém? 13:05 Jankove hračky 14:05 Mohelnický betlém 14:15 Noční univerzita: Poklad víry máme v nádobě hliněné – Vojtěch Kodet 15:10 V ten vánoční čas aneb Permonik a betlémy na ostravském hradě [P] 16:00 Sedmihlásky: Štědrý večer nastal 16:05 Barberbieni 17:00 NOEparáda (196. díl) [P] 17:45 NOEkreace (162. díl) 18:00 Miesto, kde sa nebo dotklo zeme 18:15 Bible pro nejmenší: Narození Ježíše 18:20 Sedmihlásky: Štědrý večer nastal 18:25 O pasáčku Asafovi (11. díl) 18:35 Hermie a vánoční dort 19:10 Přejeme si... 19:25 Film o filmu Mobil 19:40 Evangelium podle Matouše: Narození Ježíše Krista [P] 20:40 Františkovy jesličky: v podání Scholy brněnské mládeže 22:00 Půlnoční mše svatá z baziliky sv. Petra ve Vatikánu [L] 0:10 Vánoční koncert Václava Hudečka 2009 1:05 Od Betléma k jesličkám 1:15 Vánoční koncert Tomáše Kočka a Orchestru 2:10 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 25. 12. 2012: 6:15 Záznam koncertu z kostela sv. Ducha v Ostravě-Zábřehu (SHF 2009) 7:25 Cesta k andělům (21. díl): Jiří Strach 8:15 Malý pastierik 8:40 Hermie – Vánoční koleda 8:45 Jankove hračky 9:45 Sedmihlásky 10:00 Mše svatá z kostela Panny Marie Královny v Ostravě-Mariánských Horách [L] 11:30 Slovenské betlémy (1. díl) 12:00 Požehnaní Urbi et Orbi [L] 12:45 Platinové písničky (29. díl): Vánoce s dechovkou 13:15 Film o filmu Mobil 13:30 Vánoční koncert ostravské konzervatoře 14:15 Betlém ve Španělské kapli v Novém Jičíně 14:25 Sedmihlásky 14:30 Evangelium podle Matouše: Narození Ježíše Krista 15:30 Přejeme si... 16:00 Noeland (61. díl) 16:30 Dávní hrdinové: Opravdová víra 16:55 Sedmihlásky 17:00 O pasáčku Asafovi (12. díl) 17:10 Hermie – obyčejná housenka 17:45 Sobecký obr 18:25 Červené čižmičky 18:50 NOEkreace (162. díl) 19:00 Vánoční koncert Václava Hudečka 2009 20:00 Becket 22:35 Přejeme si... 22:50 Sedmihlásky 22:55 Pro víta mundi (115. díl): Vánoční speciál – Mons. Jan Graubner 23:35 České a moravské betlémy (2. díl) 0:05 Cvrlikání: Beata Bocek 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 26. 12. 2012: 6:15 Noční univerzita: Poklad víry máme v nádobě hliněné – Vojtěch Kodet 7:10 Betlémy Evropy a Asie (3. díl) 7:35 Film o filmu Mobil 7:45 NOEkreace (162. díl) 7:55 Sedmihlásky 8:00 Vánoční příběh aneb Jak to bylo v Betlému 8:30 Hermie a lhářka Flo 8:55 Vianočná Záhada 9:25 Becket 12:00 Angelus Domini 12:05 Pro víta mundi (81. díl): P. Vojtěch Kodet 13:00 Jak potkávat svět (7. díl): se Střípky 14:25 Na koberečku 14:35 Poselství svatých: Svatý Josef 14:45 Sedmihlásky 14:50 NOEparáda (196. díl) 15:35 Alžběta – jedna z nás 16:30 Evangelium podle Matouše: Narození Ježíše Krista 17:35 Muzikál GEDEON [P] 18:25 Bible pro

nejmenší: Gedeon 18:30 O pasáčku Asafovi (12. díl) 18:40 Sedmihlásky 18:45 Hermie a ustrašený pavouk 19:20 Terra Santa News (48. díl): 26. 12. 2012 [P] 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Mobil [P] 20:55 Poznate je po ovoci [P] 21:45 NOEkreace (162. díl) 22:00 P. Petr Chalupa – Biblické základy křesťanských Vánoc [P] 23:35 Vánoční koncert z chrámu Panny Marie Pomocnice v Turíně 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 27. 12. 2012: 6:15 Vánoční příběh aneb Jak to bylo v Betlému 6:45 Sedmihlásky: Já malý přicházím koledovat 6:50 Jak se staví betlém? 7:20 Platinové písničky (29. díl): Vánoce s dechovkou 7:50 Pro víta mundi (115. díl): Vánoční speciál – Mons. Jan Graubner 8:30 Od Betléma k jesličkám 8:40 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (17. díl): Vánoce se Soláněm 9:30 Slovenské betlémy (1. díl) 10:00 Kulatý stůl na téma: Vánoční tradice 11:25 Přejeme si... 11:40 O pasáčku Asafovi (12. díl) 11:50 Sedmihlásky: Já malý přicházím koledovat 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Má vlast (2. díl): Karlštejn 13:00 Terra Santa News (48. díl): 26. 12. 2012 13:25 Nábožné združení svätého Jozefa 13:50 Pro víta mundi (81. díl): P. Vojtěch Kodet 15:00 Mobil 16:00 Poznate je po ovoci 16:50 Kořeny 17:30 Betlém ve Španělské kapli v Novém Jičíně 17:40 NOEkreace (162. díl) 17:55 Sedmihlásky: Já malý přicházím koledovat 18:00 Dávní hrdinové: Opravdová víra 18:25 O pasáčku Asafovi (13. díl) 18:35 Cesta k andělům (21. díl): Jiří Strach 19:25 Přejeme si... 19:40 Zpravodajské Noeviny (450. díl): 27. 12. 2012 [P] 20:00 Pavel VI. – papež v bouřlivých časech (1. díl) 21:45 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (67. díl) [P] 23:10 Putování po evropských kláštích: Trapistický klášter v Westvieten, Belgie 23:40 Post Scriptum s Mons. Janem Graubnerem [P] 0:05 Zpravodajské Noeviny (450. díl): 27. 12. 2012 0:20 Muzikál GEDEON 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 28. 12. 2012: 6:20 NOEkreace (162. díl) 6:30 NOEparáda (196. díl) 7:10 Příběh medvídky pandy (1. díl) 7:45 Hermie a neposlušná včela Buzby 8:20 Sedmihlásky (45. díl): Ja sem maly koledničiek 8:25 Zatoulané pohádky 9:10 Hermie a přítel v nouzi 9:20 Zpravodajské Noeviny (450. díl): 27. 12. 2012 9:35 Betlémy Ameriky a Afriky (4. díl) 10:00 Na koberečku 10:10 P. Petr Chalupa – Biblické základy křesťanských Vánoc 11:40 Sedmihlásky (45. díl): Ja sem maly koledničiek 11:45 O pasáčku Asafovi (13. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:20 Dopisy z rovníku 13:00 Vianoce v Terchovej 13:05 Zpravodajské Noeviny (450. díl): 27. 12. 2012 13:25 V ten vánoční čas aneb Permonik a betlémy na ostravském hradě 14:10 Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti 15:25 Vánoční příběh aneb Jak to bylo v Betlému 16:00 Františkovy jesličky: v podání Scholy brněnské mládeže 17:20 Hermie a vánoční dort 18:00 Noeland (61. díl) 18:30 O pasáčku Asafovi (14. díl) 18:40 Sedmihlásky (45. díl): Ja sem maly koledničiek 18:45 Jak se staví betlém? 19:15 Putování po evropských kláštích: Trapistický klášter v Westvieten, Belgie 19:45 Súdenci Jenruchovcí a betlehemem v Rajeckej Lesnej 20:00 Pavel VI. – papež

v bouřlivých časech (2. díl) 21:35 Pražská Loreta 22:05 Nedělní čtení: Svátek Svaté rodiny [P] 22:35 Přejeme si... 22:50 Světznámé výšivky z Cifera [P] 23:05 Cesta k andělům (21. díl): Jiří Strach 23:55 Mohelnický betlém 0:10 Terra Santa News (48. díl): 26. 12. 2012 0:30 Kořeny 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 29. 12. 2012: 6:15 Post Scriptum s Mons. Janem Graubnerem 6:35 Vánoční duchovní písně z kancionálu Kaple královské 7:05 Betlémy Ameriky a Afriky (4. díl) 7:25 Poselství svatých: Svatý Josef 7:35 Noeland (61. díl) 8:05 Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa 8:10 Příběh medvídky pandy (2. díl) 8:45 Dávní hrdinové: Opravdová víra 9:10 Muzikál GEDEON 10:05 NOEparáda (196. díl) 10:45 Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (15. díl): Bohoslužba smíření s promluvou Mons. Jana Graubnera 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny (450. díl): 27. 12. 2012 12:25 Nedělní čtení: Svátek Svaté rodiny 12:55 Přejeme si... 13:15 Jak potkávat svět s Janem Rokytou 14:40 NOEkreace (162. díl) 14:50 Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa 14:55 Borotinské betlémy 15:25 Platinové písničky (29. díl): Vánoce s dechovkou 16:00 Řezbáři bez hranic 16:45 Terra Santa News (48. díl): 26. 12. 2012 17:05 Koncert manželů Radových 18:00 Modlitba Taizé z Pouti důvěry 2012 v Římě [L] 19:40 Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa 19:45 O pasáčku Asafovi (14. díl) 20:00 Outdoor Films s Miloslavem Doležalem (11. díl) [P] 21:30 Andělka 22:10 Putování modrou planetou: Indonésie – země bez hranic [P] 22:50 Kouzlo štípských varhan 23:05 Noční univerzita: Poklad víry máme v nádobě hliněné – Vojtěch Kodet 0:05 V ten vánoční čas aneb Permonik a betlémy na ostravském hradě 0:50 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 30. 12. 2012: 6:15 Betlém ve Španělské kapli v Novém Jičíně 6:25 Barva lásky 6:55 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 7:00 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (67. díl) 8:25 Hermie – Vánoční koleda 8:30 Příběh medvídky pandy (3. díl) 9:10 Hermie a Stanley na táboře 10:00 Mše svatá z Trnavy [L] 11:05 Jak si mě našel Antonín z Padovy 11:45 Na koberečku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI [L] 12:20 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:10 Platinové písničky (30. díl): Novoroční dechovka 13:45 P. Petr Chalupa – Biblické základy křesťanských Vánoc 15:15 Den na koncili: událost, která změnila církev 16:20 NOEkreace (163. díl) [P] 16:30 Dávní hrdinové: Zrádná křižovátka [P] 16:55 Sedmihlásky: Vyletěla sojka 17:00 Noeland (62. díl) [P] 17:30 Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (15. díl): Bohoslužba smíření s promluvou Mons. Jana Graubnera 18:45 Rodina: kolébka života a lásky 19:10 Přejeme si... [P] 19:25 Octava dies (700. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:00 Quo Vadis 22:20 Vánoční duchovní písně z kancionálu Kaple královské 23:00 Nedělní čtení: Svátek Svaté rodiny 23:30 Betlém ve Španělské kapli v Novém Jičíně 23:40 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI 0:05 Outdoor Films s Miloslavem Doležalem (11. díl) 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Pondělí 31. 12. 2012: 6:15 Octava dies (700. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:45 Sedmihlásky 6:50 Hrajeme pro hřiště 8:00 Světoznámé výšivky z Cífera 8:15 NOEkreace (163. díl) 8:30 Hermie soutěží 8:40 Sobecký obr 9:20 Hermie a jeho přítel: Milo, bezbožná kudlanka nábožná 9:50 Přejeme si... 10:10 Chůvičky: divadelní spolek Hrozen 11:50 Sedmihlásky 12:00 Angelus Domini 12:05 Klapka s... (19. díl): Jaroslavem Dolečkem 13:05 12krát z Mohelnického dostavníku 2012 [P] 14:00 Danažský dar: divadelní spolek Hrozen 14:30 Léta letí k andělům (35. díl): Jitka Molavcová 14:55 Přejeme si... 15:10 Andělka 15:45 P. Daniel Ange - Osobní vzpomínky na Jana Pavla II. (2. část) 16:45 Na koberečku [P] 17:00 Modlitba nešpor a Te Deum z Baziliky sv. Petra v Římě [L] 18:35 Sedmihlásky 18:40 Hermie a jeho přítel: Buzbyho hláskovací soutěž [P] 18:55 Dobré zprávy 2012 [P] 20:00 Taková léčivá romance: divadelní spolek Hrozen 21:45 Co jste v Noe neviděli... [P] 22:05 Svatební skeč 22:15 O tom, co bude potom 0:00 Hymna České republiky a Slovenské republiky 0:05 Novoroční přípitek zaměstnanců televize Noe [P] 0:15 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (19. díl): Novoroční koncert Hradištanu 1:10 IDS: divadelní spolek Hrozen 1:50 Jak potkávat svět (10. díl): s Alfrédem Strejčkem 3:10 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 1. 1. 2013: 6:15 Dobré zprávy 2012 7:15 Octava dies (700. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 7:45 Vánoční duchovní písně z kancionálu Kaple královské 8:15 Na La Salette s Boženou Rajnušovou 8:40 Sedmihlásky 8:45 O Mariánské pouti v Levoči 9:15 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 9:30 Mše svatá ze slavnosti Matky Boží Panny Marie z Baziliky sv. Petra v Římě [L] 11:25 Světoznámé výšivky z Cífera 11:40 Sedmihlásky 11:45 Hermie a jeho přítel: Buzbyho hláskovací soutěž 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:20 Platinové písničky (30. díl): Novoroční dechovka 12:50 Jezuité o: Mariánská zjevení 13:10 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 13:25 Alžběta - jedna z nás 14:15 P. Raniero Cantalamessa - Panna Maria - naše Matka a Sestra ve víře 15:15 Popelka Nazaretská 16:00 Přejeme si... 16:15 Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku [P] 16:50 Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe 17:40 NOEkreace (163. díl) 18:00 Noeland (61. díl) 18:30 Kudrnáč Hermie 18:40 Sedmihlásky 18:45 Hermieho zpívanky 18:50 Dávní hrdinové: Zrádná křižovatka 19:15 Hermie a přítel: Dát, nebo brát? 19:45 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 20:00 Není větší lásky [P] 21:50 Mariánské korunovace v dějinách 22:15 Noční univerzita: Panna Maria učednice - P. Vojtěch Kodet, Th.D., O.Carm. 23:10 Kostel Hrobu - Nanebevzetí Panny Marie 23:15 Marie byla Židovka 23:50 Dormition - Chrám Usnutí Panny Marie 0:00 Přejeme si... 0:15 Kulatý stůl: Mariánský sloup 1:45 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 2. 1. 2013: 6:15 Noční univerzita: Víra z pohledu systematické teologie - David Bouma 7:00 Vánoční koncert Tomáše Kočka a Orchestru 7:55 Řezbáři bez hranic 8:40 Sedmihlásky 8:45 Kulatý stůl na téma: Vánoční tradice 10:10 Barma - Bezmezná naděje 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 11:30 Slovenské betlémy (1. díl) 12:00 Polední modlitba 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 13:00 Na druhé straně zdi 13:35 Klapka s... (19. díl): Jaroslavem Dolečkem 14:35 Na koberečku 14:45 Sedmihlásky 15:05 Není větší lásky 16:50

Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 17:00 V posteli POD NEBESY IV. (8. díl) 18:00 Octava dies (700. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 Hermie a jeho přítel: Buzbyho plážová párty 18:35 Sedmihlásky 18:40 Dotek naděje 18:55 České a moravské betlémy (2. díl) 19:20 Terra Santa News: 2. 1. 2013 [P] 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva 20:20 P. Aleš Opatrný - Radosti a strasti stavu manželského [P] 21:15 Jak se stává betlém? 21:45 Dávám nejen o Vánocích 22:00 Večer chval: Pýřvozacy 23:10 Betlém ve Španělské kapli v Novém Jičíně 23:20 Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] 23:50 NOEkreace (163. díl) 0:05 Vánoční duchovní písně z kancionálu Kaple královské 0:35 Evangelizovat výchovou 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 3. 1. 2013: 6:15 Mohelnický betlém 6:25 Na druhé straně zdi 6:55 Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku 7:30 Platinové písničky (30. díl): Novoroční dechovka 8:00 Evangelium podle Matouše: Narození Ježíše Krista 9:00 Andělka 9:40 Světoznámé výšivky z Cífera 10:00 Františkovy jesličky: v podání Scholy brněnské mládeže 11:20 Od Betléma k jesličkám 11:30 Přejeme si... 11:45 Hermie a jeho přítel: Buzbyho plážová párty 11:50 Sedmihlásky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Vánoční koncert Václava Hudečka 2007 13:35 Klapka s... (19. díl): Jaroslavem Dolečkem 14:35 Terra Santa News: 2. 1. 2013 15:05 Noeland (61. díl) 15:35 Hermie a jeho přítel: Zbytečná hádanka 16:05 Zpravodajské Noeviny (451. díl): 3. 1. 2013 16:20 Cvrlikání: Pavel Helan a Petr Bende 17:35 Ars Vaticana (1. díl) [P] 17:45 NOEkreace (163. díl) 18:00 Dávní hrdinové: Zrádná křižovatka 18:25 Sedmihlásky 18:30 Hermie soutěží [P] 18:40 Svatohostýnská Hubertská pouť [P] 18:50 Prešiel som hranicu 19:40 Zpravodajské Noeviny (451. díl): 3. 1. 2013 [P] 20:00 Jak potkávat svět [L] 21:20 Putování po evropských kláštarech: Benediktýnský klášter v Lovani, Belgie [P] 21:50 Zpravodajské Noeviny (451. díl): 3. 1. 2013 22:10 Post Scriptum s Mons. Dominikem Dukou [P] 22:30 Octava dies (700. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:00 Nevzdají se 23:15 Morava, víno a chirurgie 23:35 Přejeme si... 23:50 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 0:05 Zpravodajské Noeviny (451. díl): 3. 1. 2013 0:20 V posteli POD NEBESY IV. (8. díl) 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 4. 1. 2013: 6:15 Zpravodajské Noeviny (451. díl): 3. 1. 2013 6:30 NOEkreace (163. díl) 6:40 Klapka s... (19. díl): Jaroslavem Dolečkem 7:40 Svatý Josef Cottolengo 8:55 Sedmihlásky 9:00 P. Aleš Opatrný - Radosti a strasti stavu manželského 10:00 Bol som mimo 11:00 Na koberečku 11:10 Svět ze hřbetu koně 11:40 Sedmihlásky 11:45 Hermie soutěží 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:20 Vánoční duchovní písně z kancionálu Kaple královské 12:50 Obnova baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě 13:05 Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva 13:25 Ars Vaticana (1. díl) 13:40 12 krát z Mohelnického dostavníku 2012 14:30 V posteli POD NEBESY IV. (8. díl) 15:25 Na druhé straně zdi 16:00 Zpravodajské Noeviny (451. díl): 3. 1. 2013 16:15 Za tajemstvím šumavských lesů 17:05 U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (17. díl): Vánoce se Soláněm 18:00 Barma - Bezmezná naděje 18:25 Sedmihlásky 18:30 Hermie a přítel v nouzi [P] 18:35 10 let poté 19:15 Putování po evropských kláštarech: Benediktýnský klášter v Lovani,

Belgie 19:45 Hornolidečko - Študlov [P] 20:00 Kulatý stůl: Putování modrou planetou - Indonésie [L] 21:35 Na koberečku 21:50 Nedělní čtení: Slavnost Zjevení Páně [P] 22:20 Prešiel som hranicu 23:15 Kdo chce kam... 23:40 Pro víta mundi (115. díl): Vánoční speciál - Mons. Jan Graubner 0:25 Terra Santa News: 2. 1. 2013 0:45 Přejeme si... 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 5. 1. 2013: 6:15 Hornolidečko - Študlov 6:25 Post Scriptum s Mons. Dominikem Dukou 6:45 Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva 7:05 Prešiel som hranicu 7:55 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 8:05 Liparské ostrovy 8:25 Sedmihlásky 8:30 Noeland (61. díl) 9:00 Dávní hrdinové: Zrádná křižovatka 9:30 V posteli POD NEBESY IV. (8. díl) 10:20 Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (16. díl): Program se svědectvími, začátek večerní mše svatá s kardinálem Dukou 11:20 Letohrad - muzeum řemesel 11:40 Dotek naděje 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny (451. díl): 3. 1. 2013 12:25 Nedělní čtení: Slavnost Zjevení Páně 12:55 Přejeme si... 13:10 Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku 13:50 Jak potkávat svět 15:10 Sedmihlásky 15:15 Platinové písničky (30. díl): Novoroční dechovka 16:00 Hornolidečko - Študlov 16:10 Pro víta mundi (13. díl): Jaroslav Svoboda [P] 16:50 Světoznámé výšivky z Cífera 17:05 Terra Santa News: 2. 1. 2013 17:25 Okolo houslí 17:50 Nevzdají se 18:10 Krkonošský národní park (5. díl) [P] 18:25 Sedmihlásky 18:30 Hermie a přítel v nouzi 18:40 NOEkreace (163. díl) 18:50 Nábožné združení svatého Jozefa 19:15 Hudební magazín Mezi pražci [P] 20:00 Hlubinami vesmíru [P] 20:45 Sakartvelo: Země pod Kavkazem [P] 21:40 Cesta k andělům (57. díl): Jiří Kotalík 22:30 12krát z Mohelnického dostavníku 2012 23:20 Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKLILLOAKA 23:40 České a moravské betlémy (2. díl) 0:10 Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe 1:00 Svatohostýnská Hubertská pouť 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 6. 1. 2013: 6:15 Jak se stává betlém? 6:45 Ars Vaticana (1. díl) 6:55 Barma - Bezmezná naděje 7:15 Jak potkávat svět 8:40 Sedmihlásky: My tři králové jdeme k vám 9:00 Mše svatá ze slavnosti Zjevení Páně z baziliky sv. Petra v Římě [L] 11:10 Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku 11:45 Na koberečku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:20 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:10 Platinové písničky (37. díl): Dechovka 13:45 Cesta k andělům (57. díl): Jiří Kotalík 14:40 Svatohostýnská Hubertská pouť 14:50 P. Aleš Opatrný - Radosti a strasti stavu manželského 16:00 Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva 16:20 NOEkreace (164. díl) [P] 16:30 Dávní hrdinové: Na konci světa [P] 16:55 Sedmihlásky: My tři králové jdeme k vám [P] 17:00 Noeland (61. díl) 17:30 V posteli POD NEBESY IV. (8. díl) 18:20 Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (16. díl): Program se svědectvími, začátek večerní mše svatá s kardinálem Dukou 19:30 Poselství svatých: Svatý Petr [P] 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 Octava dies (701. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Stonavská Barborka 2012: Slavnostní koncert [P] 22:30 10 let poté 23:05 Nedělní čtení: Slavnost Zjevení Páně 23:35 Ars Vaticana (1. díl) 23:45 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:55 Poslech Radia Proglas [L].

Liturgická čtení

Neděle 23. 12. – 4. neděle adventní
 1. čt.: Mich 5,1-4a
 Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19
 Odp.: 4 (Pane, Bože, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.)
 2. čt.: Žid 10,5-10
 Ev.: Lk 1,39-45
Slovo na den: Požehnaná tys mezi ženami.

Pondělí 24. 12. – ferie (ráno)
 1. čt.: 2 Sam 7,1-5.8b-12.14a.16
 Ž 89(88),2-3.4-5.27+29
 Odp.: srov. 2a (O tvém milosrdenství, Hospodine, na věky budu zpívat.)
 Ev.: Lk 1,67-79
Slovo na den: Zachránil nás.

večer:
 1. čt.: Iz 62,1-5
 Ž 89(88),4-5.16-17.27+29
 Odp.: 2a (Na věky chci zpívat o Hospodinových milostech.)
 2. čt.: Sk 13,16-17.22-25
 Ev.: Mt 1,1-25
Slovo na den: Dítě.

v noci:
 1. čt.: Iz 9,1-3.5-6
 Ž 96(95),1-2a.2b-3.11-12.13
 Odp.: Lk 2,11 (Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán.)
 2. čt.: Tit 2,11-14
 Ev.: Lk 2,1-14
Slovo na den: Dnes se vám narodil Spasitel.

za svítání:
 1. čt.: Iz 62,11-12
 Ž 97(96),1+6.11-12
 Odp.: Světlo dnes zazáří nad námi, neboť se nám narodil Pán.
 2. čt.: Tit 3,4-7
 Ev.: Lk 2,15-20
Slovo na den: Pojďte tedy do Betléma.

Úterý 25. 12. – slavnost Narození Páně
 1. čt.: Iz 52,7-10
 Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4.5-6
 Odp.: 3c (Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.)
 2. čt.: Žid 1,1-8
 Ev.: Jan 1,1-18
Slovo na den: Stát se Božími dětmi.

Středa 26. 12. – svátek sv. Štěpána
 1. čt.: Sk 6,8-10; 7,54-60
 Ž 31(30),3cd-4.6+8ab.16bc-17
 Odp.: 6a (Do svých rukou, Hospodine, svěřuji svého ducha.)
 Ev.: Mt 10,17-22
Slovo na den: Kdo vytrvá, bude spasen.

Čtvrtek 27. 12. – svátek sv. Jana
 1. čt.: 1 Jan 1,1-4
 Ž 97(96),1-2.5-6.11-12
 Odp.: 12a (Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!)
 Ev.: Jan 20,2-8
Slovo na den: Vyšli ke hrobu.

Pátek 28. 12. – svátek sv. Mláďátek
 1. čt.: 1 Jan 1,5-2,2
 Ž 124(123),2-3.4-5.7b-8
 Odp.: 7a (Naše duše vyvázla jako pták z pátčnickovy léčky.)
 Ev.: Mt 2,13-18
Slovo na den: Herodes se rozlítil.

Sobota 29. 12. – připomínka sv. Tomáše Becketa
 1. čt.: 1 Jan 2,3-11
 Ž 96(95),1-2a.2b-3.5b-6
 Odp.: 11a (Radujte se, nebesa, zajásej, země!)
 Ev.: Lk 2,22-35
Slovo na den: Moje oči uviděly tvou spásu.

CENTRUM NADĚJE A POMOCI V BRNĚ PŘIPRAVUJE KURZY NA LEDEN 2013

Akreditované vzdělávání v péči o matku a dítě – od 8. 1. 2013 každé první úterý v měsíci. Doškolovací seminář pro zdravotní a dětské sestry, porodní asistentky, doly a další zdravotníky v systému péče o matku a dítě.

Motivační kurz pro ženy – 8. 1. 2013. Kurz pro ženy, který jim pomůže znovuobjevit svou krásu, jedinečnost a své dary, nabízí možnost zkusit se podívat na sebe z druhé strany, pracovat se svými emocemi a naučit se efektivní komunikaci. Hrazeno z fondů EU, pro účastníky zdarma.

Na začátku těhotenství - 14. 1. 2013. Seznamujeme nastávající rodiče s prenatalní péčí, hovoříme o zdravém životním stylu, o tom, jak probíhá těhotenství, o jeho fyziologii, aby mohli porozumět procesu zrození a vývoji dítěte. Hovoříme o podpoře zdraví v těhotenství, o tom, která vyšetření jsou důležitá pro péči o těhotnou ženu a dítě a také o těch, která podstupovat nemusí a proč. Rodiče tak mají možnost pochopit souvislosti, porozumět a svobodně se rozhodovat. Podporujeme sebedůvěru žen v jejich mateřské schopnosti a kompetence a v láskyplném přijetí dítěte od počátku jeho života.

Kurz přirozeného plánování rodičovství – 22. 1. 2013. Kurz symptotermální metody PPR. Během čtyř na sebe navazujících setkání se pro svůj osobní život naučíte, jak nalézt vhodné období k početí, stejně jako se spolehlivě početí přirozeně vyhnout.

Cvičení na míčích – od 9. 1. 2013 každou středu v 17.30 hod. Příjemné cvičení protahuje a posiluje všechny svaly těla, pomáhá zlepšení rovnováhy, prokrvuje kardiovaskulární systém, snižuje nervozitu a stres, procvičuje vnitřní břišní svaly.

Neplodnost – příčiny, řešení – 17. 1. 2013. Nabízíme možnost využití našich vynikajících zkušeností pro manžele, kteří touží po dítěti a dosud se nedaří otěhotnět, bez nebezpečných zdravotních zásahů a eticky sporných způsobů. Pod našim vedením mají možnost pracovat na sobě a poznat příčiny dosavadní neplodnosti.

Více informací a přihlášky na www.cenap.cz.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku **P. Jaroslava Brože Th.D. EXORCISMUS V KATOLICKÉ CÍRKVI DŘÍVE A NYNÍ**, která se bude konat **v úterý 8. ledna 2013 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Od 25. 12. 2012 až do Nového roku 2013 bude **zvonohra na poutním místě ve Křtinách** hrát pásmo koled každým den po poledním Anděl Páně – ve 12.06 hod. – a přesně při západu slunce (začátky mezi 15.57 hod. a 16.02 hod.). Pásmo trvá asi čtvrt hodiny, zazní při něm 14 nejznámějších koled.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

22.–29. PROSINCE 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 12.		PO 24. 12.		ÚT 25. 12.		ST 26. 12.		ČT 27. 12.		PÁ 28. 12.		SO 29. 12.	
Antífona	122	131	122	131	154	167	1617	1832	1621	1836	1624	1840	154	167
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	122	131	122	131	154	167	1617	1833	1621	1837	1625	1840	154	167
Antifony	116	124	150	163	160	174	1618	1833	1621	1837	1625	1841	180	197
Žalmy	1137	1264	1152	1280	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914
Krátké čtení a zpěv	116	125	150	163	161	174	1618	1834	1622	1837	1625	1841	180	197
Antífona k Zach. kantiku	116	125	150	163	161	175	1619	1834	1622	1838	1626	1841	181	198
Prosby	117	125	150	163	161	175	1619	1834	1622	1838	1626	1842	181	198
Závěrečná modlitba	117	126	151	164	162	175	1619	1835	1623	1838	1626	1842	181	198
Modlitba během dne:														
Hymnus	123	133	123	133	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168
Antifony	124	133	124	133	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169
Žalmy	1142	1269	1157	1286	162	176	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	118	126	151	164	164	178	1619	1835	1623	1839	1627	1843	182	199
Závěrečná modlitba	117	126	151	164	164	179	1619	1835	1623	1838	1626	1842	181	198
Nešpory:														
SO 22. 12.														
Hymnus	121	130	121	130	157	170	153	180	153	180	153	180	153	166
Antifony	114	123	119	128	157	170	165	180	165	180	165	180	169	185
Žalmy	1133	1259	1146	1274	157	171	165	181	165	181	165	181	1649	1866
Kr. čtení a zpěv	115	123	119	128	159	172	167	183	176	192	177	194	179	196
Ant. ke kant. P. M.	145	158	149	162	159	173	168	183	176	193	178	194	179	196
Prosby	115	123	119	128	159	173	168	183	176	193	178	195	179	196
Záv. modlitba	117	126	117	126	160	174	168	184	177	194	178	195	180	197
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1238	1374	1238	1374

Biskup královéhradecké diecéze, Mons. Jan Vokál, stanovil místa pro denní získávání plnomocných odpustků v Roce víry. Mezi nimi je také **farní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Čihošti**. Tento kostel je znám událostí, která se stala 11. prosince 1949. Tehdy v tomto kostele působil P. Josef Toufar, který za to zaplatil životem. Od roku 1993 každou druhou sobotu v měsíci je v tomto kostele **SMÍRNÁ POBOŽNOST**. Od roku 1992 je každý rok sloužena mše svatá 11. prosince na výročí začátku číhošťských událostí, ale také při výročí narození P. Toufara 14. července, rovněž také na výročí jeho úmrtí 25. února. Srdečně zveme všechny, kdo se chtějí na tomto posvátném místě spolu s námi modlit.

P. Josef Pospíšil

Smírné pobožnosti v Čihošti v roce 2013: 12. 1., 9. 2., 9. 3., 13. 4., 11. 5., 8. 6., 13. 7., 10. 8., 14. 9., 12. 10., 9. 11. a 14. 12. **Program:** 8.45 hod. – svatý růženec (rozjímavý) • 9.30 hod. – mše svatá • 10.15 hod. – výstav Nejsvětější svátosti oltářní – soukromá adorace • 12.00 hod. – společná adorace • 13.00 hod. – aktuální rozhovor • 14.00 hod. – ukončení. Příležitost ke svátosti smíření.

Doprava: vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou, vzdálená 6 km, na trati Kolín – Havlíčkův Brod. Možnost ohřát se ve farní budově, i s teplým čajem.

Informace: Římskokatolická farnost, 582 87 Čihošť 1 • tel. 731 604 214 nebo 723 970 336 • www.cihost.webnode.cz • e-mail: cihost@seznam.cz.

V sobotu 9. února 2013 se uskuteční v Nitře na Slovensku ve sportovní hale MODLITEBNÍ DEN KE CTI PANNY MARIE, MATKY VŠECH NÁRODŮ (pořádá Rodina Panny Marie Spoluvykupitelky). Kdo chce zakusit krásu Církve, nádheru liturgie, skvělé přednášky, povzbudivá svědectví, a to vše pod ochranným pláštěm Panny Marie, ať neváhá s účastí. Autobus pro účastníky bude vypraven z Valašského Meziříčí. **Přihlášky u Václava Chládky, tel. 731 621 222.**

V kostele sv. Vavřince v Rumburku zazní o vánočních svátcích tradiční pastorální mše. Návštěvníci se mohou **ve středu 26. 12. 2012 od 17.00 hod.** zaposlouchat do tónů **ČESKÉ MŠE VÁNOČNÍ OD JAKUBA JANA RYBY**. V klášterním kostele vedle Lorety budou zpívat členové **Vilémovského chrámového sboru** za doprovodu **hudebníků Šluknovského výběžku**. Koncert pořádá Římskokatolická farnost-děkanství Rumburk. Vstupné je dobrovolné.

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie zvou na malý cyklus SPIRITUALITA PRO VŠEDNÍ DEN s P. Martinem Sedloněm OMI.

Termíny: první soboty leden – březen s možností navázat týdenní duchovní obnovu: 1. přednáška cyklu 5. 1. 2013 • 2. přednáška cyklu 2. 2. 2013 • 3. přednáška cyklu 2. 3. 2013. **Program:** 13.30–16.00 hod. promluva, 16.00 hod. Klokotské hodinky, 16.30 hod. růženec 17.00 hod. mše svatá.

Liturgická čtení

Neděle 30. 12. – svátek Svaté rodiny

Ježíše, Marie a Josefa

1. čt.: Sir 3,3–7.14–17a

Ž 128(127),1–2.3.4–5

Odp.: 1 (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po jeho cestách.*)

2. čt.: Kol 3,12–21

Ev.: Lk 2,41–52

Slovo na den: Hledali ho.

Pondělí 31. 12. – připomínka sv. Silvestra I.

1. čt.: 1 Jan 2,18–21

Ž 96(95),1–2.11–12.13

Odp.: 11a (*Radujte se, nebesa, zajásej, země!*)

Ev.: Jan 1,1–18

Slovo na den: Plný milosti a pravdy.

večer:

1. čt.: Gn 1,14–18 nebo Nm 6,22–27
Ž 8,2a+4–5.6–7.8–9

Odp.: 2a (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!*)

2. čt.: 1 Kor 7,29–31 nebo

Jak 4,13–15

Ev.: Mt 6,31–34 nebo Lk 12,35–40

Slovo na den: Nedělejte si starosti.

Úterý 1. 1. – slavnost Matky Boží, Panny Marie

1. čt.: Nm 6,22–27

Ž 67(66),2–3.5.6+8

Odp.: 2a (*Bože, buď milostiv a žehnej nám!*)

2. čt.: Gal 4,4–7

Ev.: Lk 2,16–21

Slovo na den: Rozvažovala.

Středa 2. 1. – památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského

1. čt.: 1 Jan 2,22–28

Ž 98(97),1.2–3ab.3cd–4

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Ev.: Jan 1,19–28

Slovo na den: Kdo jsi?

Čtvrtek 3. 1. – nez. památka Nejsvětějšího Jména Ježíš

1. čt.: 1 Jan 2,29–3,6

Ž 98(97),1.3cd–4.5–6

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Ev.: Jan 1,29–34

Slovo na den: Beránek.

Pátek 4. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 3,7–10

Ž 98(97),1.7–8.9

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Ev.: Jan 1,35–42

Slovo na den: Pojdte a uvidíte!

Sobota 5. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 3,11–21

Ž 100(99),1–2.3.4.5

Odp.: 1 (*Plesájte Hospodinu, všechny země!*)

Ev.: Jan 1,43–51

Slovo na den: Pojd' za mnou.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

29. PROSINCE 2012 – 5. LEDNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 30. 12.		PO 31. 12.		ÚT 1. 1.		ST 2. 1.		ČT 3. 1.		PÁ 4. 1.		SO 5. 1.	
Antifona	170	186	154	167	193	211	1734	1953	154	167	154	167	154	167
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	171	187	154	167	193	212	1734	1953	154	167	154	167	154	167
Antifony	171	187	188	206	195	213	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	813	914	813	914	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	172	188	188	206	195	213	1735	1954	208	228	211	232	215	236
Antifona k Zach. kantiku	172	188	189	206	195	213	1275	1413	208	1415	212	232	215	236
Prosby	172	188	189	207	195	214	1724	1943	209	228	212	232	215	236
Závěrečná modlitba	173	189	190	207	196	214	1275	1414	209	1415	212	233	216	237
Modlitba během dne:														
Hymnus	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168
Antifony	173	189	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169
Žalmy	818	919	833	935	1265	1403	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	173	190	190	208	196	215	206	226	209	229	213	233	216	237
Závěrečná modlitba	173	189	190	207	196	214	206	225	209	228	212	233	216	237
Nešpory:														
Hymnus	153	166	153	166	191	209	197	216	1736	1955	153	166	153	166
Antifony	169	185	174	191	192	210	198	216	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	1649	1866	1661	1878	1649	1866	1661	1878	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	169	185	175	191	192	210	199	217	1737	1956	210	231	214	234
Ant. ke kant. P. M.	170	185	175	191	192	210	199	217	1276	1414	211	1415	214	235
Prosby	170	186	175	192	193	211	199	217	1731	1950	211	231	214	235
Záv. modlitba	173	189	173	189	196	214	196	214	1275	1414	209	1415	212	233
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

ALŽBĚTA DURYNSKÁ – SÍLA LÁSKY

Ursula Koch • Z němčiny přeložil Marek E. Světlík

Svatá Alžběta Durynská byla sestřenicí svatě Anežky České. Obě svůj život spojily, i když za jiných podmínek, s klášterním životem a službou potřebným. Alžběta Durynská žila s niternou potřebou služby nutným vlastně po celý svůj život, a dokázala jej tak i naplnit – jako již mocná kněžna durynského lankrabství, tak i později jako lankraběnka; vdova ve špitále, který založila a kam se odebrala po smrti svého milovaného muže Ludvíka Durynského, jenž zemřel na křižácké výpravě. Kniha pojednává o životě na středověkem knížecím dvoře na německém bájném hradu Wartburg – i s událostmi, které toto místo proslavily na věky: lankrabě Hermann, Alžbětin tchán, pořádal na svém hradě soutěže pěvců minesengrů, jichž se zúčastnili nejslavnější němečtí básníci té doby. Kniha se také zabývá křižáckou výpravou v roce 1227.

M.E.S.S. • Váz., A5, 194 stran, 199 Kč

je pak onen „duchovní poklad“, který svatý Tichon sbírá v přírodě. Vrcholem poznání Boha je sjednocení s ním v lásce. Muž Boží si přeje, aby všichni křesťané tento poklad hledali a stále více jej nacházeli.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., 114x180 mm, 144 stran, 199 Kč*

DESET TIPŮ PRO RODINU

Rob Parsons • Z angličtiny přeložil Jan Frei

Autor knihy předkládá svých deset tipů pro život silné rodiny. Rodinný život prochází i těžkými obdobími. Neexistují snadná řešení veškerých rodinných potíží. Přesto však Rob Parsons doufá, že v jeho knize lze najít něco, co pomůže – i kdyby to bylo jen to prosté zjištění, že ať prožívá rodina cokoliv, není v takové situaci sama.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 137x195 mm, 88 stran, 119 Kč*

DUCHOVNÍ POKLAD

Tichon Zadonský • Vybrala a z ruštiny přeložila Zdenka Vychodilová • Předmluva Richard Čemus SJ

Tichon Zadonský (1724–1783), východní kněz, biskup, nakonec mnich, vnímá přírodu jako souhrn svědků, kteří vydávají svědectví o Bohu, nebo jako knihu, která dosvědčuje Boží všemohoucnost, moudrost a dobrotu. Svět je plný stop vedoucích k poznání Boha, zrcadlícího se ve svém stvoření. Poznání Boha

SACRA PAGINA (5) • KNIHA ZJEVENÍ

*Wilfrid J. Harrington OP • Daniel J. Harrington SJ (editor)
Z angličtiny přeložili Jiří Gračka a David Hofmann (Úvod)*

Komentář ke knize Zjevení svatého Jana. Je napsán formou, která odpovídá duchu Písma, současnému stavu biblických studií a zároveň je srozumitelná dnešnímu čtenáři. Bohatá bibliografie seznamuje čtenáře se stěžejními soudobými studii k danému tématu.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., 154x230 mm, 280 stran, 399 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.